Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ПРОЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 256 5332
ПАНЯДЗЕЛАК
11
ЛІСТАПАДА
1935 г.
Год выдання XVII

УСЕБЕЛАРУСКАЯ НАРАДА АБ ВЫДАЧЫ ДЗЯРЖАЎНЫХ АКТАЎ КАЛГАСАМ НА ВЕЧНАЕ КАРЫСТАННЕ ЗЯМЛЁЙ

Учора адбылася ўсебеларуская нарада па выдачы актаў на вечнае карыстанне зямлёй калгасам На нарадзе прысутнічалі ўсе старшыні райвыканкомаў, загадчыкі райземаддзелаў і старшыя землеўпарадчыкі.

З дакладам аб ходзе выдачы дзяржаўных актаў выступіў нарком земляробства БССР тав. **Бенек.** У спрэчках выказаліся старшыні райвыканкомаў, загадчыкі райземаддзелаў і землеўпарадчыкі. Затым з прамовай выступіў загадчык сельскагаспадарчым аддзелам ЦК КП(б)Б т. **Картукоў.**

У рабоце нарады прынялі ўдзел старшыня ЦВК БССР т. **Чарвякоў** і нам. старшыні СНК БССР т. **Саакян.**

Увечары нарада закончыла сваю работу. Падрабязны матэрыял аб рабоце нарады будзе надрукаваны ў наступным нумары «Звязды».

50-годдзе з дня нараджэння т. А. І. Егорава

Тав. А. І. ЕГОРАВУ

ВЫДАТНАМУ ПАЛКАВОДЦУ ГРАМАДЗЯНСКАЙ ВАЙНЫ, АДНАМУ З АРГАНІЗАТАРАЎ БЛІСКУЧЫХ ПЕРАМОГ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ НА ПАЎДНЁВЫМ І ПАЎДНЕВА-ЗАХОДНІМ ФРАНТАХ, ПЕРШАМУ НАЧАЛЬНІКУ ГЕНШТАБА РСЧА — ШЛЮ Ў ДЗЕНЬ ЯГО 50-ГОДДЗЯ БОЛЬШЭВІЦКАЕ ПРЫВІТАННЕ.

ЖАДАЮ ВАМ, ДАРАГІ АЛЕКСАНДР ІЛЬІЧ, ЗДАРОЎЯ І СІЛ НА КАРЫСЦЬ НАШАЙ РОДНАЙ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ, НА СТРАХ ЯЕ ВОРАГАМ.

УСПАМІНАЮЧЫ ПРАВЕДЗЕНЫЯ РАЗАМ БАЯВЫЯ ДНІ НА ФРАНТАХ ВЕРУ, ШТО ВАШЫ ВАЕННЫЯ ВЕДЫ І АРГАНІЗАТАРСКІЯ ЗДОЛЬНАСЦІ І Ў ДАЛЕЙШЫМ БУДУЦЬ З ПОСПЕХАМ СЛУЖЫЦЬ НА КАРЫСЦЬ НАШАЙ РАДЗІМЫ.

МОЦНА ПАЦІСКАЮ ВАШУ РУКУ

І. Сталін.

ПРЫВІТАННЕ ЦК ВКП(б) тав. ЕГОРАВУ А. І.

ЦК ВКП(б) вітае Вас у дзень Вашага 50-годдзя. З першых дзён Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі Вы былі адным з першых арганізатараў нашай пабеданоснай Чырвонай арміі. У гады грамадзянскай вайны Вы, працуючы сумесна з тав. Сталіным, камандавалі фронтам барацьбы з дзенікінцамі і белапольскімі інтэрвентамі.

У якасці першага начальніка генеральнага штаба РСЧА Вы паспяхова ўмацоўваеце ваенную магутнасць нашай радзімы ў яе барацьбе за непарушнасць яе граніц і за мір паміж народамі.

ЦК ВКП(б) жадае Вам здароўя і бадзёрасці ў барацьбе за далейшае ўмацаванне абароны нашай краіны.

ЦК ВКП(б)

Начальніку генеральнага штаба РСЧА таварышу А. І. ЕГОРАВУ

Совет Народных Камісараў Саюза ССР горача віншуе Вас, дарагі Александр Ільіч, у дзень Вашага 50-годдзя.

Ваша імя неразрыўна звязана як з гераічным перыядам грамадзянскай вайны, у гісторыі перамог якой Вам належыць такое выдатнае месца, так і з усім паследуючым перыядам умацавання баявой і тэхнічнай магутнасці нашай слаўнай Чырвонай арміі.

Совет Народных Камісараў жадае Вам яшчэ доўгіх гадоў работы і барацьбы за ўмацаванне абароны нашай вялікай радзімы.

СОВЕТ НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ СССР.

Тав. А. І. ЕГОРАВУ

Слаўнаму чырвонаму палкаводцу, герою грамадзянскай вайны, стойкаму і вернаму сыну партыі Леніна—Сталіна тав. А. І. **Егораву** гарачае таварыскае прывітанне.

Моцна, моцна паціскаю Вашу руку, дарагі Александр Ільіч, у дзень Вашага 50-годдзя.

Жадаю Вам яшчэ доўгія гады так-жа пладатворна, як да гэтага часу, працаваць над умацаваннем абароны нашай вялікай радзімы.

Я. ГАМАРНІК.

Стаханаўцы на прыёме ў тав. Гікало. На здымку: першы рад (злева направа) — т.т. **Міхайлоўская А. М.** (віцебская ільнопрадзільная фабрыка «Дзвіна»), **Готфрыд Л. А.** (загадчык промаддзела ЦК КП(б)Б), **Федарэнка М. З.** (рэчыцкі завод «Х Кастрычнік»), **Сакаленка Я. Т.** (бабруйскі гідролізны завод), **Філіпенка І. І. (Кіеў)**; другі рад — **Войтаў В. А.** (бабруйская швейная фабрыка імя Дзяржынскага), **Берлін П. Я.** (Ленінградскі завод імя Кірава), т. **Гікало Н. Ф., Семянідава А. К.** (віцебская швейная фабрыка «Сцяг індустрыялізацыі»), **Кавальчук З. В., Панкавец Д. Т.** (барысаўскі камбінат «Комінтэрн»); трэці рад — **Прадко Т. І.** (Кіеў), **Левін А. Я.** (Белметалатрэст). **Афанасьева** (рэчыцкі завод імя Томскага), **Фёдарава А. Н.** (ленінградская фабрыка «Скороход»), **Гарбачэўскі Б. М.** (бабруйская мэблевая фабрыка), **Влашчанка А. Ю.** (Слуцк — МТМ), **Кур'янаў С. Я.** (Полацкі леспрамгас); чацверты рад — **Фейгін М. І.** (гомельскі лесакамбінат імя Гікало), **Адам І. С.** (ЦСПСБ), **Мядзвецкі Ф. М.** (аршанскі завод «Чырвоны Кастрычнік»), **Гершон І. Х.** (намеснік загадчыка промаддзела ЦК КП(б)Б), **Гутман В. Д.** (віцебская абутковая фабрыка імя Лекерта), **Геаргадзе П. П.** (нам. наркаммясцпрома), **Скабло З., Розенберг С.** (менская абутковая фабрыка імя Кагановіча), **Бандарэнка Н. В.** (Кіеў — паравозарамонтны завод), **Скабло Г.** (менская абутковая фабрыка імя Кагановіча), **Юшкевіч С. М.** (Слуцк — будаўнічы ўчастак), **Юрчанка А. Т.** (аршанскі завод «Чырвоны Кастрычнік»).

ЗА АДЗІНСТВА ДЗЕЯННЯЎ СУСВЕТНАГА ПРОЛЕТАРЫЯТА

Заява Выканаўчага Камітэта Комуністычнага Інтэрнацыянала*)

25 верасня 1935 г. Выканаўчы Камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала звярнуўся да Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала з прапановай аб устанаўленні адзінства дзеянняў для барацьбы супроць нападу італьянскага фашызма на абісінскі народ.

7 кастрычніка, калі вайна стала адбыўшымся фактам, таварыш Дзімітраў, генеральны сакратар Комінтэрна, ад імя Комуністычнага Інтэрнацыянала зноў паўтарыў гэту прапанову.

Засядаўшы 12 кастрычніка ў Бруселі Выканаўчы Камітэт Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала пастанавіў адказаць адмаўленнем на прапанову Комуністычнага Інтэрнацыянала.

У сувязі з гэтым рашэннем Выканкома Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала, Выканаўчы Камітэт Комуністычнага Інтэрна-

ных баёў у Астурыі, палегчыла ў Іспаніі расправу над рабочымі. Так-жа сама і цяпер рашэнне Выканкома Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала можа заахвоціць ваенную агрэсіўнасць не толькі італьянскіх, але і германскіх фашыстаў, японскіх мілітарыстаў і другіх падпальшчыкаў вайны.

Уступаючы рэакцыйным імкненням прадстаўнікоў пяці партый, не знаходзячы ні слова асуджэння іх раскольніцкай, глыбока варожай інтарэсам рабочага класа пазіцыі, Выканком Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала тым самым пставіў гэтыя рэакцыйныя імкненні да захавання саюза з буржуазіяй вышэй жыццёвых інтарэсаў міжнароднага рабочага руху.

3. З прычыны таго, што Выканком Соцыялістычнага Рабочага

дэмакратычныя партыі, прадстаўнікі якіх у кіраўніцтве Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала выказаліся за пролетарскае адзінства дзеянняў, без прамаруджання прыступяць у сваіх краінах да ўстанаўлення або да ўмацавання адзінага фронта, тым больш, што рашэнне Выканкома Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала прадастаўляе соцыял-дэмакратычным партыям «права самастойна вырашаць, ці жадаюць яны ўстанаўляць адзінства дзеянняў з комуністычнай партыяй сваёй краіны». Выканаўчы Камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала абавязвае комуністаў са свайго боку зрабіць усё, што ў іх сілах, для палегчання гэтай неадкладнай задачы.

Выканаўчы Камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала канстатуе, што лік прыхільнікаў пролетар-

Стаханаўцы на прыёме ў тав. Н. Ф. ГІКАЛО

9 лістапада сакратар ЦК КП(б)Б тав. **Н. Ф. Гікало** прыняў дэлегацыю стаханаўцаў прадпрыемстваў БССР, Ленінграда і Кіева, якія прынялі ўдзел у кастрычніцкіх урачыстасцях у Менску. На прыёме прысутнічалі тт. **Кавальчук, Готфрыд, Конік, Гершон, Аўгустайціс, Балцін, Геаргадзе, Герэўнер,** члены прэзідыума ЦСПСБ і рад работнікаў гаспадарчых і прафсаюзных арганізацый.

стане сакрушыць любую спробу ворага.

Заключныя словы кіраўніка большэвікоў Беларусі пакрываюцца бурнымі апладысментамі.

Аб стаханаўскім руху на віцебскай фабрыцы «Сцяг індустрыялізацыі» расказвае тав. Семянідава.

— Наша фабрыка ...

ханіка, праводзячы сама дробны рамонт машыны. Уходзячы на абед, яна баялася пакідаць машыну без догляду даверанага чалавека. Шарафаеў пастановай парткома быў выключан з партыі і знят з работы.

Тав. Семянідава ад імя рабочых фабрыкі дала абяцанне Нікалаю Фёдаравічу закончыць гада-

та імя т. Гікало — расказвае, як ён пры норме 830 дошак у дзень правярае 2.100 дошак. Дзенны заробак яго павысіўся да 14 рублёў. Адначасова т. Фейгін заўважае, што інжынерна-тэхнічны персанал камбіната слаба яшчэ ўключыўся ў стаханаўскі рух.

Тав. Гікало, ухваляючы метады работы Фейгіна, тут-жа ...

Камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала звярнуўся да Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала з прапановай аб устанаўленні адзінства дзеянняў для барацьбы супроць нападу італьянскага фашызма на абісінскі народ.

7 кастрычніка, калі вайна стала адбыўшымся фактам, таварыш Дзімітраў, генеральны сакратар Комінтэрна, ад імя Комуністычнага Інтэрнацыянала зноў паўтарыў гэту прапанову.

Засядаўшы 12 кастрычніка ў Бруселі Выканаўчы Камітэт Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала пастанавіў адказаць адмаўленнем на прапанову Комуністычнага Інтэрнацыянала.

У сувязі з гэтым рашэннем Выканкома Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала, Выканаўчы Камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала заяўляе:

1. Рашэнне Выканкома Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала выкліча глыбокае расчараванне ва ўсіх рабочых, меўшых надзею, што пасля рашэнняў VII кангрэса Комуністычнага Інтэрнацыянала, зрабіўшага ўсё магчымае для ўстанаўлення адзінства дзеянняў міжнароднага пролетарыята, прапанова Комуністычнага Інтэрнацыянала аб адзіным фронце будзе прынята. Хоць на пасяджэнні Выканкома Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала большасць прадстаўнікоў соцыял-дэмакратычных партый была настроена ў карысць прыняцця прапановы Комуністычнага Інтэрнацыянала, тым не менш гэта прапанова па катэгарычнаму настаянню пяці партый была **адхілена.** Адказнасць за гэта падае перш за ўсё на прадстаўнікоў рабочай партыі **Англіі** (Дж. Комптон, Дж. Далас, Г. Дальтон, В. Джэліс), соцыял-дэмакратычнай партыі **Галандыі** (І. В. Альбарда, К. Форынк), соцыял-дэмакратычнай партыі **Швецыі** (З. Хеглунд, Р. Ліндстрэм), соцыял-дэмакратычнай партыі **Даніі** (В. Крыстэнсен) і соцыял-дэмакратычных партый **Чэхаславакіі** (Ф. Соукуп, І. Стывін, А. Шэфер).

Гэтыя людзі на пасяджэнні Выканкома Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала выканалі тое, чаго патрабуе рэакцыйная буржуазія ад соцыял-дэмакратычных лідэраў, якія дабіваюцца міністэрскіх пастоў. У мэтах захавання давер'я буржуазіі яны афяравалі інтарэсамі рабочага класа і інтарэсамі барацьбы за мір.

2. Мы перадаем на суд міжнароднага пролетарыята паводзіны гэтых людзей, якія ў момант разгараючайся вайны ў Абісініі, узмацняючайся ваеннай агрэсіі японскага імперыялізма ў Кітаі і **расстучай небяспекі сусветнай вайны** зрываюць устанаўленне адзінства дзеянняў абодвух інтэрнацыяналаў і тым самым льюць ваду на млын падпальшчыкаў вайны ў розных краінах. Пад дауленнем лідэраў гэтых пяці соцыял-дэмакратычных партый, Выканком Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала ў трэці раз адхіляе прапанову Комуністычнага Інтэрнацыянала аб устанаўленні адзінства дзеянняў і тым самым развязвае рукі найбольш рэакцыйным і ваяўнічым элементам буржуазіі. Адхіленне прапановы Комуністычнага Інтэрнацыянала ад 5 сакавіка 1933 г. аб сумеснай барацьбе супроць фашызма садзейнічала беспакаранаму разгулу фашысцкага тэрору ў Германіі. Адхіленне прапановы Комуністычнага Інтэрнацыянала ад 10 кастрычніка 1934 г., у момант узброенай барацьбы ў Іспаніі расправу над рабочымі. Так-жа сама і цяпер рашэнне Выканкома Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала можа заахвоціць ваенную агрэсіўнасць не толькі італьянскіх, але і германскіх фашыстаў, японскіх мілітарыстаў і другіх падпальшчыкаў вайны.

Уступаючы рэакцыйным імкненням прадстаўнікоў пяці партый, не знаходзячы ні слова асуджання іх раскольніцкай, глыбока варожай інтарэсам рабочага класа пазіцыі, Выканком Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала тым самым паставіў гэтыя рэакцыйныя імкненні да захавання саюза з буржуазіяй вышэй жыццёвых інтарэсаў міжнароднага рабочага руху.

3. З прычыны таго, што Выканком Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала ў сваёй рэзалюцыі ўказвае, што на сумеснай канферэнцыі з прадстаўнікамі Міжнароднага аб'яднання профсаюзаў 12 кастрычніка было прынята рашэнне «Ажыццявіць рад мерапрыемстваў для паспяховага правядзення барацьбы супроць нападу італьянскага фашызма ў Абісініі і супроць ваеннай небяспекі ў Еўропе», Выканаўчы Камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала вымушаны на аснове інфармацыйнага матэрыялу, атрыманага ім ад Выканкома Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала, з жалем канстатаваць, што гэтыя мерапрыемствы зводзяцца толькі да слоўных запэўненняў аб падтрыманні мірнай палітыкі **Лігі нацый** і да некаторых патрабаванняў і пажаданняў па адрасу Лігі нацый (галоўным чынам у адносінах санкцый).

Гэта арыентоўка выключна на мерапрыемствы Лігі нацый па сутнасці адлюстроўвае імкненне лідэраў англійскай рабочай партыі накіраваць міжнародны рабочы рух у фарватэр знешняй палітыкі імперыялістычнага ўрада Англіі. Аднак, было-б недарэчным думаць, што Ліга нацый зробіць усё для забеспячэння міру і што, значыцца, народныя масы могуць спакойна заставацца ў стане пасіўнага чакання. Нельга забываць, што змагаючыеся ўнутры Лігі нацый супярэчлівыя інтарэсы імперыялістычных дзяржаў крайне затрудняюць магчымасць выкарыстаць яе, як фактар міру. Факты паказваюць, што Ліга нацый да гэтага часу нічога сур'ёзнага не зрабіла ў абарону міру, а ў рамках Лігі нацый некаторыя імперыялістычныя дзяржавы прабуюць дагаварыцца аб падзеле Абісініі. Але калі нават і разглядаць Лігу нацый, як фактар, які можа ў вядомай ступені перашкаджаць развязванню вайны, то гэта зусім не азначае, што палітыка Лігі нацый можа **замяніць сабой барацьбу пролетарыята.** Наадварот, якраз самастойныя сумесныя масавыя выступленні рабочых і ўсіх шчырых прыхільнікаў міру неабходны, каб пабудзіць таксама і Лігу нацый прадпрыняць якія-небудзь **дзейсныя** меры супроць вайны і ваеннай небяспекі.

4. Разам з тым Выканаўчы Камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала з задаваленнем адзначае, што лік прадстаўнікоў соцыял-дэмакратычных партый, якія выказаліся за прыняцце прапановы Комуністычнага Інтэрнацыянала, вырас у параўнанні з папярэднімі пасяджэннямі Выканкома Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала, што знамянуе сабой несумненны **поспех ідэі пролетарскага адзінства.** Выканаўчы Камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала выражае надзею, што тыя соцыял-нікі якіх у кіраўніцтве Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала выказаліся за пролетарскае адзінства дзеянняў, без прамаруджання прыступяць у сваіх краінах да ўстанаўлення або да ўмацавання адзінага фронта, тым больш, што рашэнне Выканкома Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала прадастаўляе соцыял-дэмакратычным партыям «права самастойна вырашаць, ці жадаюць яны ўстанаўляць адзінства дзеянняў з комуністычнай партыяй сваёй краіны». Выканаўчы Камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала абавязвае комуністаў са свайго боку зрабіць усё, што ў іх сілах, для палегчання гэтай неадкладнай задачы.

Выканаўчы Камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала канстатуе, што лік прыхільнікаў пролетарскага адзінага фронта супроць фашызма імкненна расце таксама і ў радах соцыял-дэмакратычных партыйных арганізацый і профсаюзаў у **Англіі, Галандыі, Швецыі, Даніі і Чэхаславакіі.** Аб гэтым сведчаць выступленні раду кіраўнікоў **англійскіх профсаюзаў** у абарону міжнароднага адзінства дзеянняў, выказванні ў карысць прыняцця прапановы Комуністычнага Інтэрнацыянала, вядомага шведскага соцыял-дэмакрата Георга Брантынга і другіх.

Перад тварам штодзенна растучай небяспекі сусветнай імперыялістычнай вайны Выканаўчы Камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала, выражаючы непахісную волю комуністычных і соцыял-дэмакратычных рабочых да адзінства, заклікае рабочых усіх краін **зламаць супраціўленне праціўнікаў адзінага фронта** і пакласці канец распыленню сваіх сіл у барацьбе супроць фашызма і вайны.

Выходзячы з рашэнняў VII сусветнага кангрэса і заяўляючы аб гатоўнасці Комуністычнага Інтэрнацыянала ў любы момант пачаць перагаворы аб адзінстве дзеянняў, Выканаўчы Камітэт Комуністычнага Інтэрнацыянала заклікае ўсе комуністычныя партыі удзесяцерыць свае намаганні ў барацьбе за адзіны фронт і ўстанавіць цяснейшае супрацоўніцтва з усімі прыхільнікамі адзінага фронта ў радах Соцыялістычнага Рабочага Інтэрнацыянала для сумеснай барацьбы супроць фашызма, імперыялістычнай вайны і наступлення капітала.

Няхай жыве вялікая справа адзінства міжнароднага пролетарыята!

ВЫКАНАЎЧЫ КАМІТЭТ КОМУНІСТЫЧНАГА ІНТЭРНАЦЫЯНАЛА.

*) Апублікавана ў «Юманітэ» ў № 13473 ад 6 лістапада 1935 г.

(Слуцк — МТМ), Курнін ... **Гершон І. Х.** (намеснік загадчыка прамаддзела ЦК КП(б)Б), **Гутман В. Д.** (віцеб-... **Мядзвецкі Ф. М.** (аршанскі завод «Чырвоны Кастрычнік»), **Геаргадзе П. П.** (нам. наркаммясцпрома), **Скабло З., Розенберг С.** (менская абутковая фабрыка імя Кагановіча), **Бандарэнка Н. В.** (Кіеў — паравозарамонтны завод), **Скабло Г.** (менская абутковая фабрыка імя Кагановіча), **Юшкевіч С. М.** (Слуцк — будаўнічы ўчастак), **Юрчанка А. Т.** (аршанскі завод «Чырвоны Кастрычнік»).

Стаханаўцы на прыёме ў тав. Н. Ф. ГІКАЛО

9 лістапада сакратар ЦК КП(б)Б тав. **Н. Ф. Гікало** прыняў дэлегацыю стаханаўцаў прадпрыемстваў БССР, Ленінграда і Кіева, якія прымалі ўдзел у кастрычніцкіх урачыстасцях у Менску. На прыёме прысутнічалі тт. **Кавальчук, Готфрыд, Конік, Гершон, Аўгустайціс, Балцін, Геаргадзе, Гераўнер,** члены прэзідыума ЦСПСБ і рад работнікаў гаспадарчых і профсаюзных арганізацый.

Першае слова узяў дэлегат — стаханавец ленінградскага завода імя Кірава тав. Н. Я. **Берлін.** Ён перадаў прывітанне т. **Гікало** і падзяліўся сваімі ўражаннямі аб бачаным у БССР.

— Мы бачылі, — гаворыць ён, — квітнеючую рэспубліку з квітнеючай сталіцай — Менскам. Мы бачылі разгорнутае будаўніцтва і добрыя дарогі. Усё гэта дасягнута пад кіраўніцтвам нашай партыі і вялікага Сталіна, пад кіраўніцтвам ЦК КП(б)Б на чале з т. Гікало.

З адказным словам, спатканы дружнымі апладысментамі, выступіў т. **Гікало.**

— Дазвольце мне, — гаворыць т. Гікало,—вітаць вас, герояў соцыялістычнага будаўніцтва, з вялікімі перамогамі, якія вы атрымалі кожны на сваім вытворчым участку.

— Стаханаўскі рух, асабліва ў пачатку свайго развіцця, сустрэў заядлае супраціўленне з боку класавых ворагаў, чыноўнікаў і бюракратаў. Амаль кожнаму стаханаўцу прыходзілася з цяжкасцямі прабіваць сабе дарогу. Партыя падтрымала стаханаўскі рух, дапамагла разграміць супраціўленні. І зараз стаханаўскі рух ужо становіцца рухам мас.

— І па зарплаце, і па ўладанню тэхнікай, і па быту і культуры рабочых нельга параўнаць СССР ні з адной капіталістычнай краінай.

— Новае жыццё, — гаворыць далей т. Гікало, — будуюць у нас мільёны рабочых і калгаснікаў. І гэтыя мільёны разам з нашай доблеснай Чырвонай арміяй, маючы буйную прамысловасць і сельскую гаспадарку, з'яўляюцца той магутнай сілай, якая ў стане сакрушыць любую спробу ворага.

Заключныя словы кіраўніка бальшэвікоў Беларусі пакрываюцца бурнымі апладысментамі.

Аб стаханаўскім руху на віцебскай фабрыцы «Сцяг індустрыялізацыі» расказвае тав. Семянідава.

— Наша фабрыка, — гаворыць т. Семянідава, — яшчэ некалькі гадоў таму назад знаходзілася перад пагрозай закрыцця. Яна выпускала суцэльны брак. Зараз становішча рэзка змянілася. Фабрыка перавыконвае план і па колькасці, і па якасці і з'яўляецца адным з перадавых прадпрыемстваў БССР. 226 рабочых перайшлі на стаханаўскія метады работы, з кожным днём павышаючы выпрацоўку. Не абышлося без супраціўлення. Калі работніца **Сарбай** перайшла на стаханаўскія метады работы і падвоіла выпуск прадукцыі, дачка кулака, якая прабралася на фабрыку, **Калодкіна,** паехала да бацькоў Сарбай і нагаварыла ім, што дачку іх прымушаюць адпрацоўваць дзве нормы і што гэта адаб'ецца на яе здароўі.

Тав. Семянідава расказала, як яна, працуючы пяцельшчыцай на машыне «Рэйс», выконвае норму на 195—200 проц., абслугоўваючы замест адной дзве істужкі. Ніхто не верыў, што на машыне «Рэйс» можна настолькі ўзняць прадукцыйнасць. Начальнік цэха скептычна адносіўся да яе «выдумкі». Тэхнарук **Шарафаеў** прама заявіў, што гэта справа немагчымая, насміхаўся з Семянідавай. Але яна не спынілася перад труднасцямі і ўсё-ж перайшла на новыя метады работы. У першы-ж дзень работы Семянідава дала 278 адзінак пры норме 116, а ў другі — 300. Усе ўпэўніліся, што прароцтвы начальніка цэха і тэхнарука ні на чым не ўгрунтаваны. Але Семянідава адчувала, што яны настроены супроць яе. Шарафаеў-жа імкнуўся ўсякім чынам перашкаджаць ёй у рабоце. І Семянідава баялася, што ён сарве ёй работу. Два тыдні яна абыходзілася без механіка, праводзячы сама дробны рамонт машыны. Уходзячы на абед, яна баялася пакідаць машыну без догляду даверанага чалавека. Шарафаеў пастановай парткома быў выключан з партыі і знят з работы.

Тав. Семянідава ад імя рабочых фабрыкі дала абяцанне Нікалаю Фёдаравічу закончыць гадавы план фабрыкі на месяц раней тэрміну.

Тав. **Гікало** некалькі разоў перапыняў тав. Семянідаву, задаючы рад пытанняў.

— З якога года на вытворчасці?

— Ці чыста ў цэху, ці ёсць кветкі там?

Атрымаўшы адказы, т. Гікало сказаў:

— У вас ёсць усе ўмовы зрабіць фабрыку сапраўдным палацам працы. Памяшканні вашы прасторныя і светлыя, што дае магчымасць зрабіць іх сапраўды культурнымі.

Пасля т. Семянідавай слова бярэ стаханаўка-клейшчыца рэчыцкай запалкавай фабрыкі «Х Кастрычнік» т. **Федарэнка.** Яна расказвае т. Гікало аб тым, як яна перайшла з абслугоўвання двух варштатаў знадворных каробак на пяць і зараз выконвае сваю норму на 267 процантаў. Заработак Федарэнка раней складаў 6 рублёў у дзень, а зараз яна зарабляе па 20 рублёў

Далей т. Федарэнка падрабязна расказвае аб метадах сваёй работы, аб сваім жыцці. Зараз яна на фабрыцы выконвае шмат грамадскіх нагрузак. Шэсць гадоў падрад яна з'яўляецца членам фабрычнага камітэта. За час работы на фабрыцы 15 разоў яе прэміравалі. Апошні раз яе як першую стаханаўку фабрыкі прэміравалі грашыма ў 500 рублёў і новай кватэрай.

Тав. **Гікало** задае рад пытанняў Федарэнка, цікавячыся больш падрабязна метадамі яе работы, яе вучобай, бытам, адносінамі фабрычных арганізацый, хто перашкаджае ёй у рабоце, ці адчувае яна стомленасць, якія газеты чытае і т. д.

Адказваючы на запытанні, т. Федарэнка расказвае, як яна, аўладаўшы тэхнікай, навучылася на-хаду змазваць варштат, на-хаду запраўляць ленту. Класава-варожыя вылазкі супроць стаханаўскага руху, якія мелі месца на фабрыцы «Х Кастрычнік», атрымалі рашучы адпор з боку грамадскасці фабрыкі. Стомленасць у рабоце Федарэнка ніякай не адчувае. Зараз яна збіраецца ўзяцца абслугоўваць яшчэ шосты варштат.

Машыніст-крываносавец жлобінскага вузла т. **Байкачоў** падзяліўся вопытам сваёй работы, якім шляхам ён дабіўся перавыканання тэхнічных хуткасцей свайго паравоза. Замест **29,1** кілометра устаноўленай па графіку, ён зараз выконвае ў сярэднім **33,25** кілометра, а ў асобныя паездкі дасягае нават 38 кілометраў у гадзіну. Заработак т. Байкачова павысіўся з 400 рублёў да 500 — 700 у месяц.

Тав. **Фейгін** — бракёр па экспарту гомельскага лесакамбіната імя т. Гікало — расказвае, як ён пры норме 830 дошак у дзень правярае 2.100 дошак. Дзенны заработак яго павысіўся да 14 рублёў. Адначасова т. Фейгін заўважае, што інжынерна-тэхнічны персанал камбіната слаба яшчэ ўключыўся ў стаханаўскі рух.

Тав. Гікало, ухваляючы метады работы Фейгіна, тут-жа робіць заўвагу аб тым, што ў стаханаўскі рух яшчэ слаба ўключыліся рабочыя непасрэдна вытворчых працэсаў камбіната і асабліва тыя, якія працуюць на складаных замежных варштатах. Тав. Гікало ўказвае, што варштаты, пры дапамозе якіх халодным спосабам надзяюцца абады і забіваюцца спіцы, дрэнна яшчэ асвоены рабочымі камбіната і даюць яўна недастатковую выпрацоўку. Тав. Гікало ставіць важнейшай задачай перад рабочымі камбіната асвоіць у самы бліжэйшы час тэхніку гэтых складаных варштатаў, узняць іх прадукцыйнасць, рэзка палепшыць **якасць** павозак.

Наступнае слова бярэ банкаброшніца-вінаградаўка віцебскай фабрыкі «Дзвіна» т. **Міхайлоўская.** Яна перайшла на абслугоўванне замест аднаго — двух варштатаў. Пры норме на адзін варштат 30 нумароў яна зараз выпрацоўвае 66—70 нумароў на двух варштатах. Далей т. Міхайлоўская расказвае аб класава-варожых вылазках супроць стаханаўскага руху, якія былі на фабрыцы, аб цяжкасцях, якія сустракаліся на яе шляху, аб тым, як яна іх перамагае. **Тав.** Міхайлоўская запэўніла т. Гікало, што на дасягнутым яна не спыніцца, а будзе і надалей дабівацца, каб паскорыць ход яе варштатаў, яшчэ больш узняць прадукцыйнасць.

Тав. Гікало пытае ў т. Міхайлоўскай аб настроях работніц фабрыкі, аб ходзе новага будаўніцтва, аб сям'і Міхайлоўскай, аб кватэрных умовах работніц фабрыкі «Дзвіна» і заўважае, што да фабрыкі «Дзвіна» трэба асабліва прыглядзецца, што вельмі вялікае там супраціўленне супроць стаханаўскага руху.

Выступае стаханавец менскай абутковай фабрыкі імя Кагановіча тав. **Скабло Г.** Прысутныя ў большасці ўжо знаёмы праз друк як з самім Скабло, так і з яго метадамі работы. Зараз на фабрыцы імя Кагановіча налічваецца ўжо звыш **300** стаханаўцаў-сметанінцаў. Падрабязна расказаўшы аб сваёй рабоце, т. Скабло **запэўніў** ЦК КП(б)Б і т. Гікало, што ўзятых тэмпаў ён не здасць, будзе змагацца за новыя рэкорды.

Час зацягнуўся. Амаль тры гадзіны выступаючыя стаханаўцы расказвалі т. Гікало пра свой вопыт работы, пра сваё жыццё. Кожнаму з іх т. Гікало ўдзяліў вялікую ўвагу, распытваючы аб самых «дробязных» пытаннях іх работы і жыцця. Гаворыць дырэктар Металатрэста т. **Левін,** які нядаўна вярнуўся з камандыроўкі з Германіі.

(ПРАЦЯГ НА 2 СТАР.).

Як я пазнаёмілася з тав. СТАЛІНЫМ

Расказ вучаніцы кунцэўскай школы Леніны Варшаўскай

Калі скончылася дэманстрацыя, я і яшчэ некалькі дзяцей падышлі да маўзалея і пачалі махаць рукамі, вітаць правадыроў.

Раптам я бачу — Сталін махае рукой, запрашае мяне да сябе. Я абярнулася і ткнула сябе пальцам у грудзі: «Мяне?». Сталін усміхнуўся і кіўнуў галавой. Я пабегла па лесніцы ўверх. Паднялася я на трыбуну, падышла да Сталіна.

— Як завуць цябе?

— Леніна.

— Маладзец! Добрае імя.

Сталін запытаў у мяне, як завуць маму і папу. У гэты час па плошчы праходзіў аркестр. Варашылаў сказаў: «Яны добра іграюць, ім трэба пахлопаць». Я стаяла паміж Сталіным і Варашылавым і разам з імі хлопала ў далоні.

Калі музыка прайшла, Сталін запытаў у мяне:

— Як-жа ты цяпер дамоў пойдзеш?

Я адказала, што зайду да сястры мамы, вазьму ў яе грошы на дарогу.

— Колькі-ж табе трэба грошай? — спытаў Сталін.

— Дзесяць капеяк! — адказала я.

Сталін парыўся ў кішэнях, але нічога не знайшоў і сказаў, усміхаючыся:

— У цябе ёсць, тав. Варашылаў?

Варашылаў выняў з кішэні паперку і працягнуў яе мне.

Потым мы разам сталі спускацца ўніз з маўзалея. Па дарозе Сталін запытаўся ў мяне, указаўшы на Будзённага:

— Гэта хто?

Я адказала, што гэта тав. Будзённы. Затым ён пачаў па чарзе паказваць на таварышоў Варашылава, Молатава, Калініна, распытваючы ў мяне: «хто гэта?». Я ўсіх пазнала.

Потым мяне адвезлі ў Кунцава дамоў.

Гэту сустрэчу я ніколі не забуду.

ЛЕНІНА ВАРШАЎСКАЯ.
(«Правда»).

Стаханаўцы на прыёме ў тав. Н. Ф. Гікало

(КАНЕЦ)

Уважліва слухаюць прысутныя расказ тав. Левіна аб тэхнічным вопыце прадпрыемстваў Германіі, аб тых жудасных умовах, у якіх працуюць германскія рабочыя.

Параўноўваючы з германскімі прадпрыемствамі, т. Левін паказвае, наколькі вырасла наша прамысловасць. Многія выпускаемыя нашымі прадпрыемствамі варштаты, якія раней увозіліся з Германіі, не толькі не горш замежных, але нават значна перавышаюць іх па сваёй якасці.

— Гэта ўсё гаворыць,—заканчвае т. Левін, — аб тым, што нашы прадпрыемствы маюць велізарнейшыя тэхнічныя магчымасці, якія трэба толькі ўмела выявіць і поўнасцю іх скарыстаць.

Слова для прапановы атрымлівае самая малалая з прысутных —стаханаўка фабрыкі «КІМ» (Віцебск) т. **Дабравольская.** Ад імя стаханаўцаў БССР, Ленінграда і Кіева, якія прысутнічалі на Кастрычніцкіх святах у Менску, яна зачытвае прывітальнае пісьмо т. **Гікало.** Заключныя словы пакрываюцца бурнымі апладысментамі. Стаханаўцы наладжваюць т. **Гікало** авацыю.

У заключэнне гутаркі зноў выступіў т. Гікало.

— Мы маем за апошні час значныя дасягненні ў рабоце прамысловасці БССР. У кастрычніку прамысловасць перавыканала план. **Менск,** напрыклад, даў 108,6 проц. плана, Віцебск — 104,2, Гомель — 110,4, Магілеў — 107,4, Орша — 102,3, Бабруйск — 108,8, Барысаў — 105,7 і Рэчыца — 109,5 проц. Нічога за гэтыя месяцы не змянілася ў абсталяванні прадпрыемстваў, а між тым работа значна палепшылася. Якжа дабіліся такіх рэзультатаў? Дабіліся дзякуючы рабоце ўдарнікаў, стаханаўцаў — лепшых людзей нашай краіны, дабіліся дзякуючы таму, што масы ажыццяўляюць лозунг вялікага правадыра народаў таварыша **Сталіна** аб аўладанні тэхнікай, а тэхніка на чале з людзьмі, аўладаўшымі ёю, можа і паказвае сапраўдныя цуды.

— Правільна выступаўшыя тут стаханаўцы гаварылі, што дасягнутыя імі рэзультаты гэта яшчэ не мяжа, што сёння трэба працаваць лепш, чым учора, а заўтра лепш, чым сёння. Вы сапраўды выдатныя людзі. Вось т. Скабло. Яшчэ нядаўна гэта быў непрыкметны чалавек. Ён стаў знатным чалавекам не толькі на сваёй фабрыцы, але ва ўсёй БССР.

— Каб быць стаханаўцам, трэба вывучыць тэхніку, варштат, працэс вытворчасці, прадумаць кожную дэталь, знішчыць ўсё, што перашкаджае ў рабоце. Стаханавец расце, як **новы чалавек, арганізатар, пачэсны грамадзянін Совецкай Беларусі.**

— Трэба мець волю, жаданне змагацца і працаваць так, як вучыць партыя, мець большэвіцкую настойлівасць.

— Трэба быць **пільным,** змагацца за гэты новы рух, перамагаць супраціўленне класавага ворага і сабатажнікаў, перамагаць перашкоды.

— Расце наша социялістычная прамысловасць, — гаворыць далей тав. Гікало.—Вось тут выступаў стары рабочы ленінградскага завода імя Кірава. Зараз гэта буйнейшы гігант у нашай краіне. Або ўзяць наш завод імя Варашылава. Ён-жа вырас у буйнейшае прадпрыемства з невялікіх майстэрань. Тысячы такіх прыкладаў можна прывесці.

— Расце і вытворчая ініцыятыва і вынаходства рабочых. Вось на віцебскай акулярнай фабрыцы не хапае інжынерна-тэхнічных работнікаў, рабочыя самі выпусцілі такую складаную рэч, як бінокль. Гэта сведчыць аб тым, што кожнае прадпрыемства можа выпускаць новыя прадметы.

— Мы ў Беларусі пачалі выпускаць піяніна, а раней-жа яны выпускаліся толькі ў Ленінградзе. Штучны шоўк магілеўскай фабрыкі па якасці заняў першае месца ў СССР.

— Ва ўсім нашым росце мы абавязаны дапамозе пролетарыята ўсяго Совецкага Саюза і ў першую чаргу рускага пролетарыята. Вы, — звяртаецца тав. Гікало да стаханаўцаў, — павінны шырэй разгарнуць барацьбу за выдатную якасць, за **культуру,** за чыстату ў цэхах. Чыстата —самая першая ўмова добрай работы.

— Наша краіна, — заканчвае сваё выступленне т. Гікало, — ўпэўнена глядзіць наперад таму, што на чале кіраўніцтва стаіць вялікі геній чалавецтва — мудры **Сталін.**

Гучным «ура», громам авацый суправаджаюць прысутныя словы т. Гікало, сказаныя ў гонар нашай ленінскай партыі, сталінскага ЦК і найвялікшага генія нашай эпохі вялікага правадыра і настаўніка тав. **Сталіна.**

Удзельнікі пераходаў Віцебск—Менск і Менск—Барысаў—Менск на прыёме у тав. Н. Ф. Гікало

30 кастрычніка 11 работніц віцебскай швэйнай фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі» вышлі ў супроцьгазах у Менск.

Праз дзень, 1 лістапада, 10 рабочых і работніц менскай швэйнай фабрыкі «Кастрычнік» вышлі ў пераход Менск—Барысаў—Менск. Яны ішлі ў супроцьгазах і супроцьіпрытных камбінезонах і ботах. Такога пераходу па хуткасці і дальнасці яшчэ ніхто ніколі не рабіў.

9 лістапада сакратар ЦК КП(б)Б тав. **Н. Ф. Гікало** прыняў удзельнікаў абодвух пераходаў. На прыёме прысутнічалі тт. **Конік, Кавальчук, Балцін, Аўгустайціс,** трыкутнік фабрыкі «Кастрычнік» і інш.

Тав. **Слесарава**—удзельніца пераходу Віцебск—Менск расказала тав. **Гікало** аб тым, як узнікла ідэя пераходу, аб папярэдняй падрыхтоўцы і трэніроўны. Усе ўдзельнікі на працягу некалькіх дзён трэніраваліся і толькі пасля дэтальнага медыцынскага адбору былі дапушчаны к пераходу.

— Нас праводзіў увесь калектыў рабочых фабрыкі,—гаворыць т. Слесарава. Далей яна падрабязна расказвае аб самім пераходзе, аб самаадчуванні ўсіх удзельніц. Усяго пройдзена 308 кіламетраў за 67 хадавых гадзін. Самы цяжкі быў трэці дзень пераходу, калі дзяўчаты прайшлі за 10 гадзін 53 кілометры. У астатнія дні ішлі менш, прычым уцягнутасць аблегчыла хадзьбу.

Штодзень удзельніцы пераходу выпускалі насценгазету. Дзень праходзіў па строга распрацаванаму плану з арганізаваным пад'ёмам, фізкультзарадкай і т. д. Вакольнае насельніцтва вельмі цёпла сустракала ўдзельніц пераходу. Іх распытвалі аб мэце пераходу, аб будове супроцьгаза.

Нікалай Фёдаравіч падрабязна цікавіўся ўсёй абстаноўкай пераходу, адпачынкам, самаадчуваннем удзельніц, пунктамі астаноўкі і іншымі асобнымі дэталямі арганізацыі і правядзення пераходу.

Тав. Слесарава паднесла Нікалаю Фёдаравічу альбом, які адлюстроўвае работу фабрыкі па падрыхтоўцы да супроцьпаветранай абароны нашай краіны.

Кіраўнік пераходу Менск—Барысаў — Менск т. **Серабранскі** расказаў, як актывісты супроцьпаветранай абароны фабрыкі «Кастрычнік» рашылі стаханаўскі рух перанесці і ў абаронную работу. Тав. Серабранскі расказваў, якія труднасці былі ў арганізацыі гэтай справы, калі многія не верылі ў магчымасць такога пераходу і ўсякімі метадамі супраціўляючыся яго правядзенню.

Большасць удзельнікаў пераходу — моладзь. У пераходзе прымалі ўдзел дактары тт. **Ярхо** і **Магідсон,** якія ні на крок не адставалі ад усёй каманды і апрача медыцынскага нагляду вялі ўсе гаспадарчыя справы. Удзельнікі пераходу сістэматычна выпускалі насценгазеты, праводзілі гутаркі.

Доктар т. **Ярхо** падрабязна расказаў аб падрыхтоўцы і арганізацыі пераходу, аб навукова-даследчай рабоце, якая была перад пераходам і потым праводзілася ў часе самога пераходу.

— Сусветная ваенная літаратура не ведае такога пераходу,— заяўляе т. Ярхо. Асабліва ён адзначае такі дадатны факт, што ніхто з удзельнікаў пераходу не пахудзеў, большасць удзельнікаў нават прыбавілася ў вазе. Так, тт. Маляўскі і Еўсюціна прыбавіліся ў вазе па 2 кілограмы, Ушэр—на паўтара. Значна палепшылася мускулатура рук.

Пераход даказаў, што можна перавысіць усякія навуковыя нормы і межы. Магчымасці чалавека неабмежаваны. Для дзяўчат норма работы ў супроцьгазе — адна гадзіна. Нашы дзяўчаты, працуючы па пяць гадзін, пабілі ўсе нормы. Яны ідуць у нагу з байцамі Чырвонай арміі.

Тав. **Галіеўскі**—насярэднік і т. **Лябецкая** — санітарная сястра пераходу Віцебск—Менск падкрэслілі спайнасць і вытрыманасць удзельніц пераходу, іх арганізаванасць і дысцыпліну.

У заключэнне з вялікай прамовай выступіў т. **Гікало.** Удзельнікі прыёму, стоячы, віталі Нікалая Фёдаравіча.

У пачатку сваёй прамовы тав. Гікало падкрэсліў адну асаблівасць пераходу, якая заключаецца ў тым, што большасць удзельнікаў — маладыя дзяўчаты. Ён падрабязна спыняецца на ролі жанчын у нашай гаспадарцы, у абароннай рабоце і ў іншых галінах жыцця. Гэты пераход, — гаворыць т. Гікало,—наглядна паказаў, наколькі поўна акрэсліў т. **Сталін** тое, што жанчына ў нас — вялікая сіла.

Тав. **Гікало** ўказаў удзельнікам пераходаў, што ні ў якім выпадку нельга захапляцца рэкордамі. Трэба змагацца за высокія паказальнікі, але трэба берагчы чалавека, не падточваць яго здароўя. Таму да такой справы трэба падыходзіць з усёй сур'ёзнасцю. Рэкорды — добрая рэч, калі за імі ідуць масы, калі яны ўзнімаюць рух мас. Рэкорды для рэкордаў нам не патрэбны. Яны наносяць толькі шкоду.

Тав. **Гікало** паставіў, як важнейшую задачу — максімальна папулярызаваць вопыт пераходаў, зрабіць гэты вопыт здабыткам усіх рабочых і калгаснікаў нашай краіны, выдаць спецыяльныя зборнікі з асвятленнем вопыту пераходаў.

У заключэнне Нікалай Фёдаравіч пажадаў усім удзельнікам новых поспехаў ва ўмацаванні абароны краіны, у барацьбе за высокія паказальнікі работы.

Апошнія словы яго аб таварышу **Сталіне** як арганізатару нашых перамог, вялікім правадыру і другу ўсіх працоўных былі спатканы бурнай авацыяй усіх прысутнічаўшых.

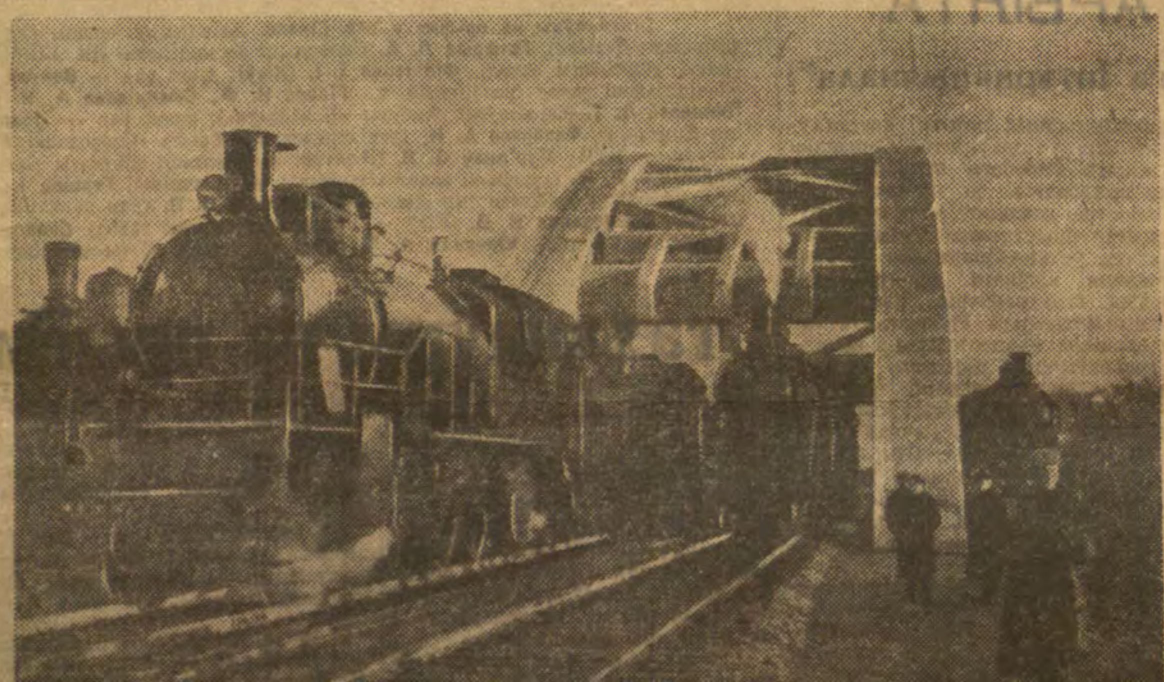

Рашучае наступленне кітайскай Чырвонай арміі

ШАНХАЙ, 9 лістапада. (БЕЛТА). Газета «Шанхай іўнінг пост» піша, што, згодна афіцыяльнага паведамлення начальніка штаба Чан Кай-шы генерала Ян Юн-тая, кітайская чырвоная армія пад камандаваннем Чжу Дэ і Сюй Сян-цяня перайшла ў канцы кастрычніка ў рашучае наступленне з паўночна-заходняй часткі правінцыі Сычуань у напрамку раёна тыя нанкінскія часці, чырвоная армія заняла Моугунтын і такім чынам прарвала кардон нанкінскіх войск вакол Чэнду. Развіваючы наступленне ў паўднёвым напрамку, чырвоная армія атакавала Цяньцюань у 100 кілометрах на паўднёвы захад ад Чэнду. У гэтым раёне разгарнуліся жорсткія баі.

Удзельнікі пераходаў Віцебск—Менск і Менск—Барысаў—Менск на прыёме у тав. Н. М. Галадзеда

Напярэдадні Кастрычніцкага свята 11 маладых работніц віцебскай фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі» зрабілі гераічны 308 кілометравы пераход па маршруту Віцебск — Менск у супроцьгазах. Адначасова цалобны пераход на 150 клм. па маршруту Менск — Барысаў — Менск у супроцьгазах і супроцьіпрытных камбінезонах зрабілі рабочыя і работніцы менскай фабрыкі «Кастрычнік» у ліку 10 чалавек.

9 лістапада ўдзельнікі абодвух пераходаў былі прыняты старшынёй Соўнаркома БССР т. **Н. М. Галадзедам.** На прыёме прысутнічалі сакратар ЦК ЛКСМБ т. **Аўгустайціс,** народны камісар мясцовай прамысловасці т. **Балцін** і інш. Камандзір віцебскай каманды т. Саенка Марыя Іванаўна і камандзір менскай каманды тав. Серабранскі Ілья Якаўлевіч расказалі т. Галадзеду аб сваіх пераходах. Дысцыплінаванасць і згуртаванасць усіх удзельнікаў пераходаў забяспечылі поспех. Поўнасцю выканаяы вызначаныя нормы пераходаў.

Тав. Галадзед вітаў удзельнікаў пераходаў і пажадаў ім поспехаў у іхняй далейшай рабоце. Тав. Галадзед указаў, што работнікам Асоавіяхіма неабходна ўважліва вывучыць вопыт пераходаў, каб перадаць яго шырокім масам асоавіяхімаўцаў. (БЕЛТА).

Першаму ўсесаюзнаму злёту ўдарнікаў-лесарубаў, сплаўшчыкаў цэнтра і поўдня СССР

На падставе пастановы ЦК ВКП(б) і СНК СССР ад 19 студзеня 1935 года «Аб недахопах у рабоце Наркомлеса ў галіне лесазагатовак і лесасплаву і аб мерах да яе паляпшэння», большэвікі лесарубы і сплаўшчыкі — партыйныя і беспартыйныя — дасягнулі сёлета значных поспехаў у выкананні плана рубкі і сплаву лесу.

Вітаю першы ўсесаюзны злёт ударнікаў — лесарубаў, сплаўшчыкаў цэнтра і поўдня СССР, выказваю ўпэўненасць, што злёт дасць новы ўздым у справе ўкаранення і асваення механізацыі рубкі і сплаву, у разгортванні барацьбы са стратамі лясной сыравіны, выкананні плана асенне-зімніх лесазагатовак і падрыхтоўцы да лесасплаву, памножыць рады стаханаўцаў лесу і сплаву.

Жадаю злёту плённай работы на карысць нашай соцыялістычнай радзімы.

Няхай жыве вялікі рулявы соцыялізма — правадыр народаў тав. Сталін!

Старшыня Совета Народных Камісараў БССР
Н. М. ГАЛАДЗЕД.

Адчыніўся ўсесаюзны злёт ударнікаў лесасплаву цэнтральных і паўднёвых раёнаў СССР

Учора ў клубе імя VII з'езда профсаюзаў адкрыўся ўсесаюзны злёт ударнікаў-выдатнікаў лесарубаў і сплаўшчыкаў цэнтральных і паўднёвых раёнаў СССР. На злёце прысутнічаюць 200 дэлегатаў: лесарубы, сплаўшчыкі, машыністы, шоферы, крючыкі, вуглежогі, клепацёсы.

У вялікай упрыгожанай зале кожная дэлегацыя паасобна заняла сваё месца. Першыя рады занялі масквічы. За імі кіяўляне, стаханаўцы Куйбышэўскага края, Башкірскай ССР, Татарыі, Заходняй вобласці. З далёкага Азова-Чорнаморскага края прыехаў на злёт з Абінскай станіцы былы батрак, лепшы лесаруб **Кохан Пётр.** Далей сядзяць дэлегаты Саратава — лесарубы супругі **Бабушкіны,** знатны сплаўшчык БССР **Туфар Сцяпан,** шофер-ударнік Грузіі Шэра... **Туфар Сцяпан, Радзіеўскі, Ларычаў,** сплаўшчыца **Мазылькіна, Іскужын** (Башкірыя) і інш.

Пад гром апладысментаў і гукаў «Інтэрнацыянала» выбіраюцца ганаровы прэзідыум палітбюро ЦК ВКП(б) на чале з тав. **Сталіным,** тт. **Шверык, Гікало, Дзімітраў, Тэльман.**

Ад імя 15 тысяч рабочых лесапрацоўчай прамысловасці БССР злёт вітае стаханавец Бабруйскага лесакамбіната **т. Буднік.**

Злёт вітае дэлегацыя Архангельскага леспрамгаса, які датэрмінова выканаў гадавы план лесавывазак на **101 проц.**

З дакладам аб выніках сплаву ў навігацыі 1935 года і чарговых задачах па выкананню плана асенне-зімовых лесазаготовак выступіў за...

...чалавекам не толькі на сваёй фабрыцы, але ва ўсёй БССР.

...шай эпохі вялікага правадыра і настаўніка тав. **Сталіна.**

РАШУЧАЕ НАСТУПЛЕННЕ КІТАЙСКАЙ ЧЫРВОНАЙ АРМІІ

ШАНХАЙ, 9 лістапада. (БЕЛТА). Газета «Шанхай іўнінг пост» піша, што, згодна афіцыяльнага паведамлення начальніка штаба Чан Кай-шы генерала Ян Юн-тая, кітайская чырвоная армія пад камандаваннем Чжу Дэ і Сюй Сян-пяня перайшла ў канцы кастрычніка ў рашучае наступленне з паўночна-заходняй часткі правінцыі Сычуань у напрамку раёна Моугунтын за 120 кіламетраў на захад ад Чэнду.

Паводле слоў Ян Юн-тая, нанкінскія войскі аказалі слабае супраціўленне нібыта з прычыны «труднасцей у дастаўцы харчовых прадуктаў». Разграміўшы гэтыя нанкінскія часці, чырвоная армія заняла Моугунтын і такім чынам прарвала кардон нанкінскіх войск вакол Чэнду. Развіваючы наступленне ў паўднёвым напрамку, чырвоная армія атакавала Цяньцюань у 100 кіламетрах на паўднёвы захад ад Чэнду. У гэтым раёне разгарнуліся жорсткія бai.

Камандаваннем нанкінскіх войск кінут у раён баёў увесь ваенна-паветраны флот, сканцэнтраваны ў правінцыі Сычуань. Глава правінцыяльнага ўрада Сычуані Лю Сян са сваёй 21 дывізіяй адбыў 2 лістапада ў раён баявых дзеянняў.

Выпрабаванні Хімкінскага маста праз канал Масква—Волга. 1 і 2 лістапада камісія НКШЗ, якую ўзначальваў т. Пашкоўскі, праводзіла выпрабаванні новага 4-путнага жалеза-бетоннага моцнага маста праз канал Масква—Волга ля ст. Хімкі, Окцябрскай чыгункі. Па масту адначасова праходзілі 4 паравозы з хуткасцю 60 кіламетраў у гадзіну. Выпрабаванні далі выдатныя вынікі. На здымку: момант праходжання паравозаў.

...злёт ударнікаў-выдатнікаў ... і сплаўшчыкаў цэнтральных і паўднёвых раёнаў СССР. На злёце прысутнічаюць 200 дэлегатаў: лесарубы, сплаўшчыкі, машыністы, шоферы, трусчыкі, вуглежогі, клепацёсы.

У вялікай упрыгожанай зале кожная дэлегацыя паасобна заняла сваё месца. Першыя рады занялі масквічы. За імі кіяўляне, стаханаўцы Куйбышэўскага края, Башкірскай ССР, Татарыі, Заходняй вобласці. З далёкага Азова-Чорнаморскага края прыехаў на злёт з Абінскай станіцы былы батрак, лепшы лесаруб **Кохан Пётр.** Далей сядзяць дэлегаты Саратава — лесарубы супругі **Бабушкіны,** знатны сплаўшчык БССР **Туфар Сцяпан,** шофер-ударнік Грузіі **Шэразадэшвілі.**

19 гадзін. Старшыня ЦК саюза лесасплаву цэнтральных і паўднёвых раёнаў т. **Мізінаў** адкрывае злёт. Пад бурныя воплескі злёт выбірае дзелавы прэзідыум у колькасці 31 чалавека, сярод якіх тт. **Гікало, Валковіч, Галадзед,** лесарубы-ўдарнікі:

Пад гром апладысментаў і гукі «Інтэрнацыянала» выбіраецца ганаровы прэзідыум палітбюро ЦК ВКП(б) на чале з тав. **Сталіным, тт. Швернік, Гікало, Дымітраў, Тэльман.**

Ад імя 15 тысяч рабочых лесарапоўчай прамысловасці БССР злёт вітае стаханавец Бабруйскага лесакамбіната **т. Буднік.**

Злёт вітае дэлегацыя Аршанскага леспрамгаса, які датэрмінова выканаў гадавы план лесавывазкі на **101 проц.**

З дакладам аб выніках сплаву ў навігацыі 1935 года і чарговых задачах па выкананню плана асенне-зімовых лесазагатовак выступіў намеснік старшыні «Главюгзаплеса» т. **Маціпецкі.**

Злёт паслаў прывітальныя тэлеграмы тав. **Сталіну, тав. Молатаву** і **ЦК КП(б)Б — тав. Гікало.**

На вячэрнім пасяджэнні прысутнічаў сакратар ЦК КП(б)Б тав. **Валковіч.**

АЛЯКСАНДР САЛАВЕЙ

Таржаство пераможцаў было поўнае. Стракапытаўцы пераконаны былі, што Гомель імі заняты ўсур'ёз і надоўга, што з Гомеля на Чэрнігаў яны звяжуцца з петлюраўцамі, а падаўшыся ўправа, на Жлобін, яны працягнуць руку белапалякам.

Контррэвалюцыя радавалася.

Буйных атрадаў Чырвонай арміі, здольных прыдушыць паўстанне стракапытаўцаў, пад Гомелем у той момант не было. А геаграфічна Гомель знаходзіцца на такой роўнядзі, што з горада лёгка кулямётным агнём знішчыць любы ў колькасці атрад.

Аб гэтым добра ведаў Малаковіч — камандзір аб'яднанага атрада, выступіўшага з Бабруйска на ліквідацыю стракапытаўскага паўстання. Адным з перадавых яго атрадаў камандаваў малады Аляксандр Салавей. Тут доўга разважаць не было калі. Баявой рашучасці і асабістай адвагі ў маладога камандзіра хапала. Але сёння гэтага было мала. Сёння трэба, каб камандзір мог быць пераконаным, што любы яго загад, любое яго заданне будзе выканана з максімальнай дакладнасцю, што ворагу не ўдасца перамяніць на свой бок хоць аднаго з байцоў рэвалюцыйнага атрада.

Са свайго атрада Салавей выбірае групу ў 26 чырвонаармейцаў, адданых рэвалюцыі і ўлюбёных у свайго палкага камандзіра. Кожнаму ў рукі ён дае гранаты і загадвае групамі па 4—5 чалавек прабрацца ў горад і падняць паніку ў тылу паўстаўшай контррэвалюцыі. Сам з невялічкай групай Салавей прабіраецца на вакзал, дзе менш за ўсё чакаюць нападу. І раптам магутнай сілай перуна раздаецца шалёны выбух. Адна за другой кінутыя Салаўём і яго таварышамі гранаты выклікаюць страшэнную паніку ў лагеры паўстанцаў, пераконаных, што ў горад увайшлі вялікія чырвонаармейскія атрады. Вораг у паніцы. Тым часам у горад уступілі чырвонаармейскія атрады, паклаўшыя канец нядоўгаму, але крываваму панаванню стракапытаўцаў.

Скромны большэвік, талантлівы арганізатар, крыштальна чэсны, Аляксандр Салавей заўсёды паспяваў быць там, дзе асабліва патрэбна была яго непахісная большэвіцкая воля, дзе перамогам рэвалюцыі пагражала небяспека.

Чорныя дні крывавага панавання польскіх легіёнаў Даўбор-Мусніцкага. Загуляў панскі бізун па спінах беларускіх працоўных у вёсках Бабруйшчыны. Белапанская шляхта пачала спраўляць крывавы бал пометы за аднятыя народам маёнткі, за падзел панскай зямлі.

Чырвоным полымем палыхаў сцяг Кастрычніка над вёскамі Рудабелкаўскай воласці, дзе з гераічнай упартасцю большэвіцкая арганізацыя арганізоўвала адпор наступаючаму ворагу. Пачалася арганізацыя чырвонагвардзейскіх атрадаў. На чале аднаго з такіх атрадаў быў пастаўлен Аляксандр Салавей, які меў заданне ахоўваць Ратміраўскую ветку.

Аднойчы цёмнай ноччу сяляне паведамілі Салаўю, што на Ратміравіцкую ветку, што вядзе на Рудабелку, наступае атрад легіянераў. Але як выступіць супроць да зубоў узброенага ворага, калі маеш толькі некалькі вінтовак?

З невялікай групай чырвонагвардзейцаў Салавей засеў у засаду на станцыі Ратміравічы. Вось спыняецца поезд, і з яго выходзяць 40 узброеных легіянераў. На кожнага ледзь узброенага партызана прыходзіцца 5 — 6 легіянераў. Але праціўніка не лічаць, а б'юць. І Салавей з сваёй засады робіць такую паніку раптоўна кінутымі ім гранатамі, што на працягу якой-небудзь поўгадзіны ўвесь атрад быў абяззброены.

Атрыманая перамога дала магчымасць Салаўю ўзброіць свой атрад, ператварыць яго ў магутную апору для рэвалюцыйнага камітэта.

Слава і аўтарытэт Салаўя раслі з кожным днём. Радасна віталі працоўныя сяляне свайго арганізатара. Зусім яшчэ нядаўна аднавяскоўцы бачылі яго рухомым з цёмна-русымі валасамі хлопчыкам, як ён парабкам працаваў у маёнтку барона Врангеля ў Рудабелцы. Ідзе бывала стары Раман Салавей ледзь золак у маёнтак ды цягне з сабой малога Аляксандра, якога ён быў вымушаны забраць назад з першапачатковай школы, бо, як кажуць, голад не цётка, а сям'я вялікая — кавалак хлеба даць трэба кожнаму, а адкуль яго ўзяць, калі зямлі ў яго ўсяго толькі невялічкі арандаваны ў пана кавалак.

І сціскаюцца зубы, гартуецца воля ўчарашняга падпаска, сёнешняга камандзіра, калі па загаду рэвалюцыі яму трэба выступіць у тым ці іншым месцы супроць таго ці другога ворага. З малаком мацеры ўсмактаў Аляксандр і яго браты Пятро і Канстанцін нянавісць да пана і падпанкаў, да тых, хто, як п'яўкі, акружылі і смокчуць кроў працоўнага беларускага народу.

Як зорка, як непатухаючы маяк, падымаецца Аляксандр Салавей на чале сваіх аднавяскоўцаў у жудасныя месяцы нямецкай акупацыі. На фронце, у радах царскай арміі, Аляксандр упершыню сустрэўся з большэвікамі. Мільёнамі ляжалі салдаты ў акопах і ў віхуры ўраганнага агню, раздзіраемыя голадам, холадам і хваробамі. Не раз ім прыходзілася задумвацца над мэтамі вайны.

Аднаго разу атрымаў Аляксандр Салавей вестку, што панскія гайдукі хацелі касамі зарэзаць яго старога бацьку Рамана, калі той прапанаваў мужыкам падзяліць панскую зямлю ў маёнтку Харомнае. Гэта вестка ўзрушыла дапытлівы розум Аляксандра, які шукаў выйсця і ратунку для гібеючых пад ярмом няволі яго бацькоў і братоў.

Гераічны камандзір і жалезны арганізатар са зменай акалічнасцей становіцца настаўнікам і прапагандыстам працоўных мас. Аляксандр Салавей пераключае свой талант палкага агітатара на распрапагандаванне нямецкіх салдат. Ён вядзе бязлітасную барацьбу з эсэрамі і другімі контррэвалюцыйнымі і правакацыйнымі элементамі, якія прабуюць пад сцягам узброенай барацьбы з немцамі правакаваць працоўнае сялянства на нясвоечасовае выступленне і зрыў Брэсцкага дагавору.

Між тым, падпольная большэвіцкая арганізацыя Рудабельшчыны разлагае нямецкі тыл. І пачэсную ролю ў гэтай справе адыгрывае Аляксандр Салавей. І не толькі Аляксандр. У партызанскіх атрадах, у падпольнай рабоце актыўны ўдзел прымае стары Раман, яго сыны Пятро, Канстанцін. Слаўная сям'я рэвалюцыянераў! Шчаслівая тая маці, што вырасціла такіх сыноў!

Асцярожна і ўпэўнена згуртоўвае Аляксандр падпольную партыйную арганізацыю. З кожным уступаючым у партыю ён па некалькі раз гутарыць асабіста. Кожнаму дае пробнае заданне і сам ходзіць праверыць выкананне. Званне члена большэвіцкай партыі для яго вышэй за ўсё. І ён з асаблівай асцярожнасцю падыходзіць пры прыняцці або рэкамендацыі каго-небудзь у партыю.

Рызыкуючы жыццём, ён асабіста намацвае сувязі з нямецкімі салдатамі. З таго боку дэмаркацыйнай лініі падпольны камітэт рэгулярна дастаўляе нямецкім салдатам спецыяльную газету «Ротэ фанэ». Ён скупляе ў немцаў зброю для партызанскіх атрадаў, вырастаючых напярэдадні лістападаўскай рэвалюцыі ў Германіі ў магутную сілу.

Наступіў момант, калі ўзброеныя сілы рудабелкаўскай партыйнай арганізацыі атрымалі магчымасць загаварыць са сваімі прыгнятальнікамі мовай ультыматумаў. Рудабельскі падраённы камітэт большэвікоў пачаў дасылаць праз сялян і нямецкіх салдат ультыматум нямецкаму камандаванню.

— Выбірайцеся чым хутчэй з нашай тэрыторыі, у працоўным выпадку мы выступім супроць вас.

У першыя часы нямецкае камандаванне пасмейвалася:

— Гусей палохаюць.

Але калі яны пераканаліся, што салдаты, распрапагандаваныя большэвікамі, супроць паўстаўшых сялян не выступяць, нямецкае камандаванне рашыла 25 лістапада 1918 года, пакуль не позна, цэлымі і сухімі выбрацца з тэрыторыі, атрымаўшай назву «Рудабельскай Совецкай федэрацыйнай рэспублікі».

І на чале гэтай рэспублікі становіцца Аляксандр Раманавіч Салавей—старшыня Рудабельскага рэўкома, які ў глыбокім тылу акупантаў з гонарам абараняе чырвоны сцяг рэвалюцыі.

Усяго ў адной толькі воласці была адноўлена совецкая ўлада. Але якое гэта мела рэвалюцыянізуючае значэнне для навакольнага сялянства. Совецкая ўлада ўстанаўляецца і ў другіх валасцях. А нястомны Аляксандр са сваім атрадам спяшаецца на выручку Бабруйска, каб выгнаць немцаў і адтуль.

Трэба было бачыць ў тыя дні ў панскіх маёнтках, на фабрыках і заводах, на чыгуначных станцыях і ветках вечна бадзёрага і жывога Аляксандра Салаўя, каб пераканацца, якой любоўю гарэў гэты адважны баец да спраў рэвалюцыі. Ён асабіста затрымліваў хлеб і жывёлу, якія акупанты хацелі забраць з сабой; ён затрымліваў эшалоны, абозы і фурманкі, не даваў рабаўнікам нажывацца на народным дабры.

Пышным цветам расквітнеў талант Салаўя, калі ён у канцы 1918 года становіцца ў Бабруйску на чале інтэрнацыянальнага батальёна. Гэты батальён быў у поўным сэнсе гэтага слова інтэрнацыянальным. У ім была рота мадзяр, рота кітайцаў, немцаў, латышоў, беларусоў. Апошняя была выключна з комуністаў. Свой батальён Салавей сапраўды ператварыў у магутную апору бабруйскага рэўкома ў барацьбе з контррэвалюцыяй.

Са сваімі чырвонаармейцамі Салавей быў суровым камандзірам і ветлівым таварышам, настаўнікам і бацькам. Яго часта можна было бачыць у чырвонаармейскай казарме і сталовай, часта запытваючага ў чырвонаармейцаў у чым яны адчуваюць патрэбу. Драбнейшаму, здавалася, пытанню з жыцця і быту чырвонаармейцаў Салавей надаваў буйнейшае значэнне.

На чале свайго батальёна ён не раз выступае на прыдушэнне кулацкіх контррэвалюцыйных паўстанняў, а ў ліпеньскія дні 1919 года, калі ўзброеныя Антантай белапалякі пачалі наступаць на Менск — сталіцу совецкай Беларусі, мы бачым Салаўя з яго батальёнам на фронце, дзе ён гераічна абараняе подступы к Менску.

Дзесяткі разоў глядзеў Салавей у вочы смерці.

Аднойчы ў рашаючую мінуту, калі рашаўся лёс баявой аперацыі, прышоў да Салаўя адзін з афіцэраў старой арміі з прапановай перайсці на бок ворага. На мітынгу, пры адабрэнні ўсіх чырвонаармейцаў Салавей стрэлам з рэвольвера застрэліў яго. Маленькія, прадажныя людзі хацелі за грошы купіць бясстрашнага важака атрадаў рэвалюцыі.

Па-геройску сустрэў сваю смерць Аляксандр Раманавіч Салавей у лютых баях пад Цэханавым, пры наступе на Варшаву. Будучы камандзірам першага батальёна 472 стралковага палка, Аляксандр аднаго разу са сваёй заставай быў акружаны польскай кавалерыяй, якая ў шмат раз па колькасці перавышала сілы чырвоных.

Сваіх чырвонаармейцаў Аляксандр заўсёды павучаў: будзьце ў барацьбе з памешчыкамі і буржуазіяй бязлітаснымі, будзьце ў гэтай барацьбе людзьмі, нібы з жалеза вылітымі; не ведайце ў гэтай барацьбе ніякай слабасці. Так ён навучаў другіх. Так ён змагаўся сам. Дорага прадаў Аляксандр Раманавіч сваё жыццё ў гэтым бai. Іменна таму, што большэвік не жартуе жыццём, а што мы шануем, высока ставім і любім наша жыццё, Аляксандр у гэтым бai стараўся як можна даражэй прадаць кожную кроплю сваёй крыві ў імя рэвалюцыі перш чым загіне сам. Так па-геройску загінуў Салавей, — адзін з слаўных камандзіраў Чырвонай арміі, лепшы сын працоўнага народу.

Працоўныя Совецкай Беларусі з вялікім гонарам успамінаюць сям'ю слаўных рэвалюцыянераў, загінуўшых у барацьбе за перамогу Кастрычніцкай рэвалюцыі на Беларусі. З пачуццём гонару яны ўспамінаюць крышталына сумленнага, непахіснага большэвіка, слаўнага сына беларускага народу, бясстрашнага важака партызанскіх атрадаў Аляксандра Раманавіча Салаўя, які прайшоў слаўны шлях ад кіраўніка партызанскіх атрадаў да камандзіра рэгулярнай часці Чырвонай арміі і аддаўшага жыццё сваё за таржаство ідэалаў комунізма.

В. АЛЕКСАНДРОВІЧ,
Л. КАПЛАН.

Інстытут Гісторыі партыі пры ЦК КП(б)Б просіць усіх таварышоў, ведаўшых і працаваўшых разам з тав. Аляксандрам Салаўём, прыслаць свае ўспаміны ў Інстытут (Менск, К. Маркса, № 16), сектар Гісторыі Грамадзянскай вайны.

БЕЗУПЫННАЕ ПЕРАКІДВАННЕ

(ПІСЬМО РАБОЧАГА)

Пачаў я сваю работу на бабруйскім хлебазаводзе ў якасці рошчыншчыка. Працаваў ударна. За добрую работу быў пераведзен у брыгадзіры. У лістападзе 1934 г. мяне, як лепшага ўдарніка, пасылаюць у Менск на 4-месячныя курсы старшых бракёраў. Калі я скончыў курсы, трэст Белпромхлеба накіроўвае мяне зноў на бабруйскі хлебазавод старшым бракёрам.

Але тут пачалася гульня: дырэкцыя завода праз два тыдні пераводзіць мяне ў малодшыя бракёры, трэст аднаўляе старшым. Праз месяц дырэкцыя зноў мяне знімае з гэтай работы і прызначае брыгадзірам, а пасля пераводзіць загадчыкам вытворчасці. Праз два тыдні прыязджае памочнік дырэктара трэста і прызначае мяне загадчыкам экспедыцыйнага аддзялення хлебазавода. Не прайшло і двух месяцаў, як дырэктар завода Струмінскі пераводзіць мяне зноў у брыгадзіры.

Калі-ж, нарэшце, скончыцца гэта перакідка? Для чаго было пасылаць мяне на курсы і траціць дзяржаўныя грошы?

Х. МІНКІН.

ПА ЗАГАДУ ГРАНАВА

Я працую з 1932 года тэхнікам-інструктарам клімавіцкай школы фабрычна-заводскага вучнёўства. Летам гэтага года школа загадам Белторфа была пераведзена на вытворчую базу—на «Асінторф», Аршанскага раёна. Сумесна са школай перавялі і мяне.

Мая жонка, Сачнева Антаніна, ў гэтым годзе скончыла менскі зубаўрачэбны тэхнікум і хацела паехаць на работу па месцу маёй службы. Але Наркамат аховы здароўя накіраваў яе ў Касцюковіцкі раён.

Ніякія мае і яе заявы і хадайніцтвы перад пракуратурай і ЦП саюза тарфянікаў не дапамагаюць, бо ўсе яны праходзяць праз начальніка лекава-прафілактычнай часткі Наркомата аховы здароўя тав. Гранава, які заўсёды дае адзін і той-жа адказ: «Праз год будзе пераведзена».

Няўжо ... права су-

ВОПЫТ БАРАЦЬБЫ ЗА ВЫСОКАЯКАСНЫ ЛЁН

Калгасы Немайцянскага сельсовета не ўпершыню выконваюць план ільнозагатовак першымі ў раёне і рэспубліцы. У мінулыя гады немайцянцы трымалі пяршынства. Гэта пяршынства яны замацавалі і сёлета, датэрмінова здаўшы 471,46 цэнтнера валакна сярэднім нумарам 13,3.

Перамога ў ільнозагатоўках заваёўвалася крапатлівай і стараннай работай. У калгасах сельсовета ўсе — ад старога да малога палюбілі лён—гэту каштоўнейшую і высокадаходную культуру і з самай вясны на працягу ўсяго часу былі заняты ільном. З першых дзён ільноапрацоўкі на мяльна-трапальныя пункты пераключылі не менш 85 процантаў жаночай сілы. Лепшыя трапальшчыцы сталі за ільнотрапальныя машыны. Побач з машынным трапаннем разгарнулася ручная апрацоўка ільну і дзень і ноч на мяльна трапальных пунктах кіпела ўпартая барацьба за пяршынства ў паходзе імя Гікало за лён.

Ацэнку працы па кілонумарах першы ў сельсовеце прымяніў калгас «Галавачы». Тут кожную пяцідзенку трапальшчыцам выдаваліся па працаднях грошы, атрымліваемыя за здадзеную ільнопрадукцыю.

Гэта рэзка ўзняло прадукцыйнасць працы і якасць валакна. Трапальшчыца калгаса, член ЦВК БССР **Конанава Марфа** за дзень уручную натропвала да 15 кілограмаў валакна 14 нумарам або 210 кілонумароў, зарабляючы па тры і нават больш працадзён. 160—184 кілонумары ручным спосабам штодзенна давала трапальшчыца Конанава Хадора. На машыне трапальшчыцы выпрацоўвалі 350—400 кілонумароў за рабочы дзень. Ільнотрапалка ў калгасе працавала круглыя суткі, на ручным трапанні было занята 23 жанчыны.

Ударнай работай калгаснікі заваявалі пяршынства. Калгас 23 верасня першым у раёне выканаў ільнозагатоўкі, здаў валакно ў сярэднім нумарам 14,2.

Следам за калгасам «Галавачы» паследваў калгас імя Тіміразева, які 30 верасня здаў дзяржаве 22,6 цэнтнера валакна нумарам 14-м і 130 цэнтнераў трасты нумарамі 2—2½.

Трапальшчыцы гэтага калгаса далі рэкорд у выпрацоўцы норм. Вядомая ўсёй рэспубліцы **Рагоўская Марыя Якаўлеўна**, прымяняючы стаханаўскія метады работы, максімальна ўшчыльніўшы рабочы дзень, дала за змену 35 кілограмаў валакна машыннага трапання. Яе валакно было 14—16 нумарамі. Такім чынам яна выпрацоўвала 490—560 кілонумароў за дзень.

Трапальшчыца калгаса «Ударнік» **Гардзюк Кацярына** на ільнотрапальнай машыне давала штодзенна 467—534 кілонумары. Трапальшчыцы **Гардзюк Марыля** і **Карыба Параска**—448—502 кілонумароў, а Ждановіч Аннюта ўручную натропвала да 160 кілонумароў.

Ужываючы стаханаўскія метады работы, трапальшчыцы калгаса «Дамашова» **Трубанос Жэня** і **Мацкевіч Аксіння** ручным спосабам вытропвалі штодзенна 168—210 кілонумароў.

Не самацёкам ішла ільноапрацоўка, не сам па сабе разгарнуўся стаханаўскі рух у калгасах.

Сельсовет выключную ўвагу звярнуў на адстаючыя калгасы. Перадавікі, выканаўшыя ільнозагатоўкі, былі мабілізаваны на дапамогу адстаючым калгасам. Калгаснікі з арцелі «Галавачы» выслалі буксірную брыгаду ў калгас «Індустрыя». Калгас імя Тіміразева аказаў соцыялістычную дапамогу калгасу «Расходна».

Немайцянцы на дасягнутым не спыняюцца. Калгаснікі рыхтуюцца ў будучым годзе атрымаць валакно не ніжэй 20 нумара. І гэтага яны даб'юцца.

Ал. МАХНАЧ.

ЗГУБЛЕНЫЯ КІЛОНУМАРЫ

КРУГЛАЕ. (**Спец. кар. «Звязды»**). На высокіх кучах кастрыцы стаяць трапальшчыцы. Пад нагамі ляжыць некалькі пудоў кудзелі, якая ідзе ў адыход разам з кастрыцай. Тут-жа валяюцца атропаныя жменькі ільновалакна.

Трапальшчыцы **Соня Саксонава** і **Маня Буркова** трэплюць лён і скардзяцца на дрэннае памяшканне і што шмат жанчын не выходзіць на работу. Памяшканне сапраўды не падыходзіць для работы. Па ім гуляе вецер. Холадна і цесна. Трапальшчыца нават не мае свайго месца.

Які дзень яны толькі ўдваіх, або ўтраіх са сваёй брыгады працуюць над ільном. Астатніх трапальшчыц брыгадзір **Ісак Гарцуеў** зняў з ільну і паслаў на бульбу. ... машын. У калгасах, якія абслугоўваюцца МТС, ёсць толькі дзве ільнотрапалкі і ні адна не скарыстоўваецца.

Якасць ільновалакна, якое паступае на склад Заготільна, нізкая. Раён не дае патрэбнага па кантрактацыйнаму дагавору нумару валакна. Замест устаноўленага сярэдняга нумара 10,5 раён здае 8,7. Варта наведаць некалькі трапальных пунктаў, каб упэўніцца, чаму атрымліваецца нізкі нумар. У калгасе «Май» Лясянскага сельсовета дагэтуль была ўстаноўлена норма на трапанні ільну—3 кілограмы. За выкананне нормы запісваецца адзін працадзень. Зацікаўленасці ў перавыкананні нормы няма. Калі трапальшчыца выпрацоўвае ...

У ЖЛОБ'ІНШЧЫНЕ ІГНАРУЮЦЬ ЯКАСЦЬ ВАЛАКНА

Добрая траста парасла сёлета ў калгасах **Жлобінскага** раёна. Гэта давала магчымасць раёну быць у радах першых раёнаў БССР па апрацоўцы і здачы ільновалакна дзяржаве. Тым не менш раён на 5 лістапада займае адно з апошніх месц у БССР, выканаўшы гадавы план усяго толькі на 23,2 процанта.

Асноўнай прычынай нізкіх тэмпаў здачы валакна з'яўляецца тое, што з самага пачатку работы па апрацоўцы валакна раённыя арганізацыі ўзялі няверную ўстаноўку ў арганізацыі працы і налічэння працадзён калгаснікам, працуючым на ільну.

Справа ў тым, што амаль ні ў адным калгасе раёна не праводзяцца ў жыццё ўказанні партыі і ўрада аб аплаце па кілонумарах. Кожны калгас выносіць свае ўласныя метады налічэння працадзён, а гэта прыводзіць да грубейшых скажэнняў. У рэзультаце якасць валакна амаль ні ў адным калгасе раёна не ўлічваецца.

У чатырох калгасах В. Аб'янскага сельсовета норма трапання валакна ўстаноўлена ў тры кілограмы. За гэта налічаецца адзін працадзень. Старшыня гэтага сельсовета т. Шляпіна катэгарычна адмаўляецца дапамагчы калгасам перавесці норму аплаты ў кілонумары з налічэннем 2,5 працадня за ўдарную норму выпрацоўкі.

У правераных намі 15 калгасах раёна ні ў адным не аказалася інструкцыі Наркамзема аб новым парадку налічэння працадзён. Раённыя арганізацыі нават не паклапаціліся гэту інструкцыю прыслаць у калгасы. А ў рэзультаце ў калгасах самым грубым чынам ігнаруюць якасць валакна.

У пераважнай большасці калгасаў раёна траста перад пачаткам апрацоўкі, а таксама ў працэсе трапання і пасля яго не сартуецца. Трасту пускаюць у мялкі яшчэ не астыўшай.

Пры здачы валакна на пункт Заготільна вельмі часта ўзнікаюць спрэчкі паміж калгаснікамі і прыёмшчыкамі аб нумарнасці валакна. Пастановай ЦК КП(б)Б і СНК БССР было прапанавана ўсім калгасам, каб як правіла на прыёмныя пункты для здачы валакна ездзілі непасрэдна старшыні калгасаў або іх намеснікі па ільну, ці брыгадзіры. Але і гэта ўказанне ў Жлобінскім раёне не выконваецца.

Т. ШАРШНЕЎ.

СТАХАНАЎЦЫ НА ПАБУДОВАХ

Тт. **Халяўскі Ісак** і **Грэбенчык Абрам** неразлучныя прыяцелі. Абодва яны штукатуры аднолькавай кваліфікацыі. Ужо другі год як яны працуюць разам.

Зараз тт. **Халяўскі** і **Грэбенчык** працуюць на пабудове дома Наркомлеса, на рагу вуліц Карла Маркса і Комсамольскай (Менск). Тут яны працуюць нядаўна, усяго пару тыдняў. Але за гэты кароткі час яны сталі ў першых радах энтузіястаў высокай прадукцыйнасці працы, лепшых людзей стаханаўцаў.

Вось некаторыя лічбы, якія гавораць аб тым, што тт. **Халяўскі** і **Грэбенчык** заслугоўваюць, каб аб іх ведала ўся наша грамадскасць, каб аб іх метадах работы ў асаблівасці ведалі ўсе будаўнікі-штукатуры.

27 кастрычніка тт. **Халяўскі** і **Грэбенчык** выканалі сваё вытворчае заданне на 238,6 проц., 28-га—на 230,5 проц., 29-га—на 201 проц., а 1 лістапада на 315 проц. Калі перавесці гэтыя лічбы на больш прасцейшую мову, то гэта азначае: 50 кв. метраў атынкаванай столі за дзень, пры норме ў 15 кв. метраў, або 50 пагонных метраў выцягвання карнізаў пры дзеннай норме ў 7,5 метраў і таму падобнае па іншых відах штукатурных работ.

Калі мы пашлі на іншыя будоўлі, дзе праводзяцца падобныя работы і супроцьпаставілі з практычнымі рэзультатамі работы гэтых двух стаханаўцаў, то атрымаўся вялікі кантраст. Лепшымі паказальнікамі лічыцца тут 20—25 кв. метраў.

Калі прараб на будаўніцтве дашкольнага тэхнікума т. **Файнберг** паслухаў аб апошніх рэкордах штукатуркі столі таварышоў Халяўскага і Грэбенчыка, ён паціснуў плячыма і глыбокамысна сказаў: «выдумка, не можа быць, яны вас увялі ў зман».

Каб рассеяць усякія сумненні і пераламіць старыя ўяўленні аб немагчымасці такой высокай прадукцыйнасці працы на будаўніцтве, якія так моцна заселі ў галовах кіраўнікоў будаўнічых арганізацый, мы рашылі яшчэ раз праверыць дзенную выпрацоўку, адначасова якасць і метады работы тт. Халяўскага і Грэбенчыка.

Уранку, 2 лістапада, без дзесяці мінут восем гадзін **т. Халяўскі** і **т. Грэбенчык** ужо былі на рыштаваннях. Дасканальна агледзеўшы матэрыял, інструмент і месца работы, праінструктавалі коратка сваіх падсобных рабочых, роўна са званком у восем гадзін яны прыступілі да работы.

Грэбенчык А. М. — стаханавец-штукатуршчык, рабочы Белдзярж канторы, выконвае дзеннае заданне на 429 процантаў.

Сёння яны працавалі па аднаму ў розных пакоях. Тав. Грэбенчык на чацвертым паверсе, а тав. Халяўскі на пятым. Плошча столі зусім аднолькавая, як па форме, так і па размеру. Як у аднаго, так і ў другога 29,54 кв. метраў.

Мы стаялі і наглядалі.

У 11 гадзін 40 мінут т. **Халяўскі** поўнасцю закончыў сваю работу, т. **Грэбенчык** на 5 мінут пазней. За тры гадзіны і 40 мінут яны выканалі свой план на 429,3 проц. Якасць выдатная.

Што-ж дазволіла гэтым таварышам за 10—12 дзён павялічыць прадукцыйнасць працы ў 4—5 разы, супроць устаноўленых норм?

Адказ можа быць толькі адзін: новыя стаханаўскія метады арганізацыі працы.

Звычайна штукатур 4—5 разраду амаль на ўсіх пабудовах выконвае ўсякую чарнавую дапаможную работу. Сам перасоўвае яшчыкі з растворам, сам перапапачвае. Пад нагамі штукатура валяецца ўсякі непатрэбны хлам —дошкі ад разабраных падмосткаў, пустыя яшчыкі, што безумоўна адбіваецца на прадукцыйнасці працы. Часта рабочыя штукатуры цэлымі гадзінамі прастойваюць з-за таго, што матэрыялы непадрыхтаваны і недастаўлены на месца работы, ці падмосткі або рыштаванні непадрыхтаваны своечасова. Гэтых недахопаў пазбавіліся ў сваёй рабоце тт. Халяўскі і Грэбенчык.

Некаторыя гаспадарнікі замест таго, каб арганізаваць працу ў сябе на пабудове, падымаць прадукцыйнасць працы і разам з гэтым і зарплату,—ідуць па лініі найменшага супраціўлення, па лініі пераплаты звыш устаноўленых расцэнак. Гэтыя гора-кіраўнікі проста-такі патураюць рвацкім настроям у адсталай ...

ЗАМЕСТ ВАСЬМІ— ДВАЦЦАЦЬ ВОСЕМ СПІНАК ЗА ЗМЕНУ

У мякка-мэблевым цэху менскага дрэваапрацоўчага завода імя **Молатава** працуе па інкрустацыі мэблі (ўпрыгожванне яе пры дапамозе ўклеек з фанеры) **т. Цяўлоўскі**.

Тав. Цяўлоўскі вядомы на заводзе, як адзін з перадавых рабочых, авалодваючых вышэйшымі тэхнікі, які змагаецца за стаханаўскую прадукцыйнасць працы.

Раней для таго, каб нарэзаць з ліста фанеры інкрустацыйныя жылкі (фігуры прамалінейнай формы), іх на фанерным лісце неабходна размясціць па пэўных памерах. Разметка рабілася пры дапамозе звычайнага метра, пасля чаго жылкі выразаліся стамескай.

На гэты раз прыходзілася траціць больш паловы рабочага часу. Зараз Цяўлоўскі прымяніў так званы метад метачных цвікоў.

Ён забівае на рабочым стале расстаўленыя на патрэбную шырыню чатыры метачныя цвікі, ліст фанеры прасоўваецца паміж цвікоў, укладваецца на яго лінейка і без усякіх разметак Цяўлоўскі хутка і акуратна выразае стамескай інкрустацыйныя жылкі (цвікі расстаўлены на шырыню патрэбных размераў жылкі).

Калі раней Цяўлоўскі за змену забяспечваў інкрустацыйнымі жылкамі 50 камплектаў мэблі (дываны, шафы і т. д.), зараз пры дапамозе метачных цвікоў ён выразае іх за змену такую колькасць, якая забяспечвае цэх на пяцідзеўку.

Не меншае дасягненне мае Цяўлоўскі па разметцы цэнтраў у спінкавых рамах к дыванам.

Каб правесці на спінцы дывана інкрустацыйныя работы ў рамах неабходна знайсці дакладна геаметрычны цэнтр. Усе гэтыя работы праводзіліся раней проста адрукі. Цяўлоўскі ўводзіць новы метад шаблонаў. Ён устанаўляе на рабочым стале раму ў пэўны шаблон з сталым размерам. Рамы таксама ўсе маюць стандартны размер. Для знаходжання цэнтра ёсць умацаваная на рабочым стале шарнірная ўказка (адпавядаючая месцу знаходжання цэнтра рамы). Размеры рам строга аднолькавы, таму ўказка хутка адзначае цэнтр рамы, які і фіксуецца замацаваным на ўказцы алоўкам.

Знайсці ў раме цэнтр выключна важна, бо ўсе інкрустацыйныя работы вядуцца ў цэнтры рамы і патрабуюць вялікай чысціні, якасці і дакладнасці.

Стаханаўскія метады работы далі магчымасць Цяўлоўскаму выконваць сваё штодзеннае заданне больш чым на 300 процантаў.

У той час, калі ў яго норму ўваходзіць праінкруставаць 8 дыванных спінак за змену, ён інкрустуе 28 спінак.

Палепшылася матэрыяльнае становішча стаханаўца Цяўлоўскага.

У ПЕРШЫХ РАДАХ

Дваццацігадовым хлопчыкам ...

паехаць на работу па месцу маёй службы Але Наркамат аховы здароўя накіраваў яе ў Касцюковіцкі раён.

Ніякія мае і яе заявы і хадайніцтвы перад пракуратурай і ЦП саюза тарфянікаў не дапамагаюць, бо ўсе яны праходзяць праз начальніка лекава-прафілактычнай часткі Наркомата аховы здароўя тав. Гранава, які заўсёды дае адзін і той-жа адказ: «Праз год будзе пераведзена».

Няўжо мы не маем права сумесна працаваць і наладжваць сваё сямейнае жыццё?

НІЖНІКАЎ.

ВЫКАНАЦЬ ВОЛЮ КАЛГАСНАГА СХОДА

Ганна Сяргейчык адной з першых уступіла ў калгас, які арганізоўваўся ў 1930 годзе ў вёсцы Хацёнава, **Смалявіцкага** раёна. З таго часу яна працуе на скотным двары. За адданую работу не раз прэміравалі. Восенню агульны сход калгаса «Парыжская комуна» пастанавіў за ўдарную работу на ферме к кастрычніцкаму святу адрамантаваць хату Анці Сяргейчык — паклясці новую падлогу, уставіць новыя вокны і атынкаваць сцены

Сход паступіў правільна, бо хата Сяргейчык самая горшая — падлога згніла, а даха няма З таго часу прайшло больш года. Пастанова-ж агульнага схода не выканана і па сёнешні дзень. Лепшая ўдарніца ўдава Сяргейчык, як і летась, жыве ў неадрамантаванай хаце.

Мы ставім пытанне: хто даў права старшыні калгаса Зязюлі ігнараваць волю агульнага схода.

Я. БОКУЦЬ.

ДЛЯ МАЙГО СЫНА НЯМА ШКОЛЫ

(ПІСЬМО КАЛГАСНІКА)

Ужо трэці год я дабіваюся ў Наркомасветы, каб паслалі майго 10-гадовага сына Жэню ў школу глуханямых.

Зараз такая школа адкрываецца за 20 кілометраў ад нашага калгаса ў Галошаве, Талачынскага раёна.

Але і цяпер тав **Берлін**, якая ведае школамі глуханямых, гаворыць, што ў гэтым годзе няма надзеі паслаць майму сыну ў школу.

СТУПАК.

лі, якая ідзе ў адыход разам з кастрыцай. Тут-жа валяюцца атропаныя жменькі ільноваланна.

Трапальшчыцы **Соня Саксонава і Маня Бурнова** трэплюць лён і скардзяцца на дрэннае памяшканне і што шмат жанчын не выходзіць на работу. Памяшканне сапраўды не падыходзіць для работы. Па ім гуляе вецер. Холадна і цесна. Трапальшчыца нават не мае свайго месца.

Які дзень яны толькі ўдваіх, або ўтраіх са сваёй брыгады працуюць над ільном. Астатніх трапальшчыц брыгадзір **Ісак Гарцуеў** зняў з ільну і паслаў на бульбу. А ў брыгадзе 32 жанчыны. Але і гэтыя трапальшчыцы на работу выходзяць позна.

Натропваюць за дзень усяго па тры кілаграмы. Нормы выпрацоўкі яны не ведаюць. У трэцяй брыгадзе нават адказная па ільну **Вася Шубенкова** не знаёма з тым, як трэба налічваць працадні. Брыгадзір іх брыгады **Філіп Сазонаў** зусім не запісвае працадні ў кніжкі трапальшчыц.

Па словах старшыні калгаса тав. **Зайцава** норма на трапанні ільну—5 кілограм. Аб якасці старшыня не мае намеру гаварыць. Якасць дрэнная. Увесь час валакно ідзе 8 і 10 нумарамі. І гэта выключна таму, што аб кілонумарах ні трапальшчыцы, ні брыгадзіры не маюць ніякага ўяўлення. У калгасе больш 200 жанчын, а на апрацоўцы ільну занята толькі... 20—25 чалавек.

Так абстаіць справа ў самым буйнейшым калгасе «Беларуская вёска».

Характэрна, што калгас «Беларуская вёска» знаходзіцца пад самым бокам раённага цэнтра. На вачах кіруючых арганізацый і аграномаў МТС губяць лён, ігнаруюць ільнотрапальныя машыны.

Да рэчы, аб машынах. Некалькі тыдняў назад калгас купіў ільнотрапалку Гарлачова. Устанаўляць яе на трапальным пункце пакуль што не збіраюцца. Ільнотрапалка раскідана і не працуе.

Наогул у раёне не паважаюць

стоўваецца.

Якасць ільноваланна, якое паступае на склад Заготільна, нізкая. Раён не дае патрэбнага па кантрактацыйнаму дагавору нумару валакна. Замест устаноўленага сярэдняга нумара 10,5 раён здае 8,7. Варта наведаць некалькі трапальных пунктаў, каб упэўніцца, чаму атрымліваецца нізкі нумар. У калгасе **«Май»** Лясянскага сельсовета дагэтуль была ўстаноўлена норма на трапанні ільну—3 кілограмы. За выкананне нормы запісваецца адзін працадзень. Зацікаўленасці ў перавыкананні нормы няма. Калі трапальшчыца выпрацоўвае больш, ёй нічога за гэта не запісваюць. Аплата па кілонумарах не практыкуецца. Вось чаму калгас здае валакно толькі 8 нумарам і губляе пры апрацоўцы звыш чатырох нумароў. Як правіла, амаль ва ўсіх калгасах груба парушаюцца дырэктывы партыі і ўрада аб аплаце трапальшчыцам за кілонумар. Нормы ўстанаўляюцца, як каму ўздумаецца. У калгасе імя **Варашылава** за тры кілограмы апрацаванага ільну запісваецца 1,5 працадня. Пры гэтым якасць валакна не ўлічваецца. Старшыня калгаса **Лапо** заяўляе:

— Мне пастанова аб аплаце не патрэбна.

Тыдняў два назад у раённым камітэце партыі агледзеліся, што трэба ўзяцца за арганізацыю апрацоўкі ільну. Загадчык сельскагаспадарчага аддзела райкома тав. **Новікаў** выклікаў да сябе старшых аграномаў МТС і райземаддзела тт. **Хралкова** і **Ладышкіна.** Аграномы атрымалі заданне праверыць работу трапальных пунктаў. За чатыры дні яны галопам аб'ехалі ўсе калгасы і далажылі, што заданне выканана. На гэтым уся справа скончана. А ў калгасах і зараз праца на трапальных пунктах не арганізавана, парушаецца агратэхніка і аплата па кілонумарах, соцыялістычнае спаборніцтва не разгорнута.

А. ЛОСЬ.

У Быстрыцкім сельсовеце, Капыльскага раёна, калгаснікі пабудавалі электрастанцыю, якая дае электрычнасць у хаты калгаснікаў, а частка энергіі выкарыстоўваецца на ўсякія работы ў калгасах.

На здымку: калгаснае дынамо за работай.

Фото Я. САЛАВЕЙЧЫКА.

прыёмшчыкамі аб нумарнасці валакна. Пастановай ЦК КП(б)Б і СНК БССР было прапанавана ўсім калгасам, каб як правіла на прыёмныя пункты для здачы валакна ездзілі непасрэдна старшыні калгасаў або іх намеснікі па ільну, ці брыгадзіры. Але і гэта ўказанне ў Жлобінскім раёне не выконваецца.

Т. ШАРШНЁЎ.

У ПЕРШЫХ РАДАХ

Дванаццацігадовым хлопчыкам папаў Язэп Мінкевіч на гарбарны завод Сальмана. Паставілі яго ў перасадачнае аддзяленне чырвона-дубнага цэха на чарненне перадоў. Апрача гэтага ён варыў фарбу, расстаўляў і сушыў конскія скуры. Нормы ў яго не было. Колькі падмайстры падкікуць, столькі і трэба было зрабіць. Працаваў па 14—16 гадзін у суткі, не разгінаючы спіну, а потым цягаўся босым за 4 кілометры дамоў.

Многа пакут і здзекаў працярпеў Мінкевіч ад майстроў і падмайстроў. У іх было такое правіла: першыя тры дні на тыдні п'янстваваць, а потым адразу, як звар'яцелыя, ганялі ў шыю, хутчэй працаваць. Па цэху насіліся лаянка і мацершчына. Былі выпадкі і пабояў.

Гаспадар Сальман звычайна праходзіў па заводу па пятніцах.

— Партыю тавару здаваць трэба, а вы тут... займаецеся размовамі. Выганю! — пеніўся фабрыкант, ажно падскакваў ад злосці.

Шэсць год працаваў Мінкевіч на заводзе Сальмана. У 1914 годзе ён перайшоў на гарбарны завод Гольдберга. 15 год катаржнай работы на капіталістычных прадпрыемствах пакінулі яму ў «падарунак» рэўматызм.

**
*

На месцы былой саматужнай майстэрні, дзе панавала рабская, паднявольная праца, вырасла новае соцыялістычнае прадпрыемства. 7 гадзін работы праходзяць у светлых, велізарных цэхах, упрыгожаных вечназялёнымі раслінамі. Складаныя варштаты навейшай тэхнікі замянілі цяжкую ручную працу.

Каля стругальных варштатаў і лашчыльных машын загляйтоўкай і дубленнем кіпіць новая соцыялістычная праца, якая стала вялікім гонарам для кожнага рабочага. Тут спаборнічаюць самыя лепшыя майстры высокай прадукцыйнасці працы: стругаль **Левін,** шараўшчык **Хвашчэўскі,** ласцільшчык **Екельчык.** Сотні стаханаўцаў паказваюць нябачаныя рэкорды.

Чырвонасцяжны завод «Бальшэвік», нараджоны пролетарскай рэволюцыяй — адзін з магутнейшых гарбарных заводаў у Совецкім Саюзе, — вырасціў пролетарскіх камандзіраў вытворчасці — дырэктароў прадпрыемстваў, партыйных і профсаюзных работнікаў.

Дзёміна — стаханаўка вязальнага цэха фабрыкі «КІМ» (Віцебск) перайшла з абслугоўвання 2-х насадачных машын на 3 машыны і на трох машынах норму выконвае на 110 проц.

На гэтым заводзе працуе Язэп Мінкевіч — плаціроўшчык другога хромавага цэха. Вострым плаціррайтам (інструмент) ён разгладжвае хромавыя скуркі ад маршчын і складак, павялічвае іх плошчу. Акуратна і своечасова ён заточвае свой інструмент, падрыхтоўвае тлушч, для змазкі скур. Мінкевіч выконвае норму на 209 проц. Ён заслужыў ганаровае званне стаханаўца.

У мінулым годзе прэміравалі яго курортам. Парасё далі, касцюм і грошы.

Другое жыццё зараз у Мінкевіча.

— У майго бацькі, — гаворыць ён, — было 7 дзяцей, і ўсе выраслі непісьменнымі. І ў мяне ёсць таксама сямёра. Старэйшы сын — Іван — канчае аўтадарожны тэхнікум. Дачка — Соня — паступіла сёлета на першы курс Хіміка-тэхналагічнага тэхнікума. Двое дзяўчат у школу ходзяць, добра вучацца, а трое яшчэ малыя.

На 41-м годзе свайго жыцця стары рабочы Мінкевіч уступіў у групу спачуваючых.

І. ТУРЭЦКІ.

боты тт. Халяўскага і Грэбенчыка.

Уранку, 2 лістапада, без дзесяці мінут восем гадзін **т. Халяўскі і т. Грэбенчык** ужо былі на рыштаваннях. Дасканальна агледзеўшы матэрыял, інструмент і месца работы, праінструктавалі коратка сваіх падсобных рабочых, роўна са званком у восем

катуры цэлымі гадзінамі прастойваюць з-за таго, што матэрыялы непадрыхтаваны і недастаўлены на месца работы, ці падмосткі або рыштаванні непадрыхтаваны своечасова. Гэтых недахопаў пазбавіліся ў сваёй рабоце тт. Халяўскі і Грэбенчык.

Некаторыя гаспадарнікі замест таго, каб арганізаваць працу ў сябе на пабудове, падымаць прадукцыйнасць працы і разам з гэтым і зарплату,—ідуць па лініі найменшага супраціўлення, па лініі пераплаты звыш устаноўленых расцэнак. Гэтыя гора-кіраўнікі проста-такі патураюць рвацкім настроям у адсталай часткі рабочых-будаўнікоў.

Майстры высокай прадукцыйнасці працы, член партыі тав. Халяўскі, т. Грэбенчык і кіраўнік пабудовы дома Наркомлеса тав. **Несцеровіч,** стварыўшы ім нармальныя ўмовы работы, паказалі, якія велізарныя магчымасці для развіцця стаханаўскага руху ёсць на нашых пабудовах.

ЛЕВІН.

суецца замацованым па ўказцы алоўкам.

Знайсці ў раме цэнтр выключна важна, бо ўсе інкрустацыйныя работы вядуцца ў цэнтры рамы і патрабуюць вялікай чыстаты, якасці і дакладнасці.

Стаханаўскія метады работы далі магчымасць Цяўлоўскаму выконваць сваё штодзеннае заданне больш чым на 300 процантаў.

У той час, калі ў яго норму ўваходзіць праінкруставаць 8 дыванных спінак за змену, ён інкрустуе 28 спінак.

Палепшылася матэрыяльнае становішча стаханаўца Цяўлоўскага. Яго заработак складае за дзень 35—37 рублёў. Раней ён выпрацоўваў не больш 250 руб. за месяц.

Дні вялікага Кастрычніка Цяўлоўскі правёў у Маскве ў складзе дэлегацыі стаханаўцаў Беларусі, якая была на свята запрошана ў сталіцу.

М. РОТМІЛЬ.

ВЫКАНАННЕ ПЛАНА ПА ВАЛАВОЙ ПРАДУКЦЫІ САЮЗНАЙ І РЭСПУБЛІКАНСКАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ БССР ЗА КАСТРЫЧНІК 1935 г. (у тыс. руб., у цэнах 1926-27 гг.).

НАРКАМАТЫ	План на кастрычнік	Фактычнае выкананне за кастрычнік	Проц. выканання плана.
Уся прамысловасць без Наркамлеса і Наркамунутгандля	63.412,0	67.338,5	106,2
Саюзная	29.645,6	31.175,4	105,2
У тым ліку:			
Наркамцяжпром	7.389,3	7.975,0	107,9
Наркамлегпром *)	8.276,7	8.481,3	102,5
Наркамхарчпром **)	13.979,6	14.719,1	105,3
Рэспубліканская	33.766,4	36.163,1	107,1
У тым ліку:			
Наркаммясцпром	33.158,0	35.538,5	107,2
Наркомгас (Белэнергатрэст)	608,4	624,6	102,7

*) Наркамлегпром без ільнопрадзільнай фабрыкі імя Карла Маркса.

**) Наркамхарчпром без малакоапрацоўчай і маргарынавай.

КІРАЎНІЦТВА НАРОДНА-ГАСПАДАРЧАГА ЎЛІКУ БССР.

ВЫКАНАННЕ ПЛАНА ПА ВАЛАВОЙ ПРАДУКЦЫІ САЮЗНАЙ І РЭСПУБЛІКАНСКАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ ПА 8 БУЙНЕЙШЫХ ГАРАДАХ БССР ЗА КАСТРЫЧНІК 1935 г. (у тыс. руб. у цэнах 1926-27 гг).

НАЗВА РАЁНАЎ	План на кастрычнік	Фактычнае выкананне за кастрычнік	Проц. выканання плана.
1. Менскі	14.695,2	15.959,3	108,6
2. Віцебскі	17.752,2	18.491,8	104,2
3. Гомельскі	10.276,7	11.348,5	110,4
4. Магілеўскі	8.939,8	9.627,7	107,7
5. Аршанскі	2.610,9	2.676,7	102,3
6. Бабруйскі	4.415,2	4.804,5	108,8
7. Барысаўскі	2.312,2	2.443,6	105,7
8. Рэчыцкі	1.421,1	1.556,6	109,5
Разам	62.423,3	66.903,7	107,2

КІРАЎНІЦТВА НАРОДНА-ГАСПАДАРЧАГА ЎЛІКУ БССР.

Рабочыя і работніцы менскай швэйнай фабрыкі «Кастрычнік»—удзельнікі пераходу Менск—Барысаў—Менск у супроцьгазах і супроцьіпрытных камбінезонах. На здымку: праверка пульсу ў часе паходу.
Фото І. КАПЛІНСКАГА.

У ДНІ вялікага СВЯТА

МАГІЛЕЎ, 10 лістапада. (**Кар «Звязды»**). У маі гэтага года трубаліцейны завод імя Мяснікова наведалі старшыня ЦВК СССР і БССР тав. **А. Г. Чарвякоў** і сакратар Менскага гаркома КП(б)Б тав. **Рыскін**. Рабочыя завода абяцалі тт Чарвякову і Рыскіну выканаць урадавы заказ і даць для комунальнага будаўніцтва Менска 500 тон труб. За верасень і кастрычнік, да 7 лістапада — 18-й гадавіны Кастрычніка — ужо адгружана 300 тон труб для сталіцы БССР. Усё заданне будзе выканана да 1 снежня.

★

ЖЫТКАВІЧЫ, 10 лістапада. (**Кар. «Звязды»**). У Ляхавіцкім сельсовеце да 18-й гадавіны Кастрычніцкай рэволюцыі пабудаваны новы будынак для сельсовета і клуб на 200 чалавек. У Брэніславе адкрыта няпоўная сярэдняя школа, у калгасе «Завет Леніна» —новы клуб.

★

ЕЛЬСК. У калгасе імя Сталіна, Засінкаўскага сельсовета, Ельскага раёна, да XVIII гадавіны Кастрычніка закончана пабудова новага клуба.

НЯГРЭЕЎ.

★

ЖЛОБІН, 10 лістапада. (БЕЛТА). Прапоўныя нацыянальнага польскага Сенажаткаўскага сельсовета пастанавілі перабудаваць касцёл пад клуб і школу. На ніжнім паверсе пабудаваны клуб на 300 месц, а на другім паверсе — польская школа на 200 вучняў. Клуб і школа адкрыты ў дзень XVIII гадавіны Кастрычніка.

Група работніц віцебскай швэйнай фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі», зрабіўшая пераход Віцебск—Менск у супроцьгазах на адлегласці 308 кілометраў. На здымку: першы рад (злева направа) —Саенка—камандзір пераходу, Радчанка, Драбава, Каралькова, Ляхоўская; другі рад (злева направа) —Галіеўскі—пасярэднік, Спірыдонава, Альтбрэгіна, Берасиёва, Сарбай, Бароўчанка, Слесарава.
Фото І. КАПЛІНСКАГА.

ВЫДАТНАЯ ФІЗІЧНАЯ ВЫТРЫМАНАСЦЬ

Дзесяць постацей у зялёных камбінезонах, якія пахнуць гумай, абутыя ў гумовыя боты, захаваўшы твары пад супроцьгазавай маскай, ішлі па барысаўскай шашы шпаркім крокам. У такім панцыры можна смела ступаць па зямлі, залітай усё раз'ядаючым іпрытам. У супроцьгазах можна лёгка дыхаць у атручанай мясцовасці. Яны прайшлі 151 кілометр за 28 гадзін 51 мінуту. У сярэднім гэта 5—5 з паловай кілометраў у гадзіну.

Хто-ж гэтыя адважныя людзі? Атлетычнага целаскладу? Першакласныя хадакі? Знаёмцеся з героямі.

Першы — начальнік пераходу Ілья Серабранскі. За ім Марголін — бухгалтар менскай швэйнай фабрыкі «Кастрычнік», Ефім Маляўскі, Майсей Элентух, Хаім Ушэр, сёстры Еўсюціны Ксенія і Вера, Бася Свершчук, Александра Курыльчык і Ада Кісялёва — рабочыя і работніцы-швэйнікі. Яны далёка не атлёты. Не асабліва доўга яны трэніраваліся да пераходу. Яны проста ўсвядомілі, што гэты пераход не толькі спартыўнае мерапрыемства, а мае выключнае абароннае значэнне.

З камандай адправіліся ў дарогу два дактары — дырэктар кафедры фізкультуры медінстытута т. Ярхо і асістэнт кафедры тав. Магідсон. Пераход даў дактарам шмат навукова-даследчага матэрыялу. Энтузіязм удзельнікаў пераходу захапіў дактароў і тыя самі ператварыліся ва ўдзельнікаў пераходу. Усю дарогу яны прайшлі нага ў нагу з камандай, ажыццяўляючы ўрачэбны кантроль і нагляд за кожным.

Дактары Ярхо і Магідсон лепшыя ацэнкі даюць Ксеніі Еўсюцінай. Гэта маладая дзяўчына здзіўляла ўсіх рытмічным доўгім крокам. Амаль не змяншаючы хуткасці, яна рабіла 116 крокаў у мінуту. Выдатная фізічная вытрыманасць! Неабходна адзначыць па вынослівасці і вытрыманасці начальніка пераходу комуніста Ілью Серабранскага, а таксама Веру Еўсюціну і Аду Кісялёву. На ўсім шляху стан здароўя ўсіх быў добры. Пасля прывалаў не наглядалася ніякіх адзнак стомленасці.

У значнай меры поспех вырашыў правільны рэжым пераходу, рацыён харчавання і спецыяльная падгонка супроцьіпрытных камбінезонаў.

Начальнік пераходу тав. Серабранскі расказвае, што надвор'е для пераходу ўвесь час было спрыяючае. Толькі 5 лістапада былі замаразкі і выдыхальныя клапаны супроцьгазаў замярзалі. У першы дзень за 5 гадзін 50 мінут каманда прайшла 31 кілометр. Прывалы рабілі кожныя тры гадзіны выключна для ежы. У дарозе выпусцілі 7 нумароў газеты «Стаханавец абароны». Вера Еўсюціна і Ада Кісялёва падалі заявы аб прыёме ў комсамол, тав. Марголін падаў заяву аб прыёме ў спачуваючыя.

6 лістапада швэйнікі «Кастрычніка» завяршылі свой 150-кілометравы пераход і аб сваёй гатоўнасці да абароны соцыялістычнай радзімы, аб гатоўнасці да супроцьхімічнай абароны рапартавалі пленуму Менскага гарадскога совета.

ЦЫВЕС.

—○—

КАСТРЫЧНІЦКІЯ ЎРАЧЫСТАСЦІ НА ЭКРАНЕ

Учора Белдзяржкіно атрымала экстраны выпуск Саюзкінохронікі «Парад 7 лістапада на Краснай плошчы ў Маскве». Кінохроніку здымалі 30 аператараў. Сёння фільм з'явіцца на экранах менскіх кінотэатраў.

—○—

СТАХАНАЎЦЫ МАГІЛЕЎСКАГА ЧЫГУНАЧНАГА ВУЗЛА

МАГІЛЕЎ, 10 лістапада. (**Кар. «Звязды»**). З Калугі звярнуліся дэлегаты злёта стаханаўцаў Заходняй чыгункі, знатныя людзі магілеўскага чыгуначнага вузла машыніст тав. Грушэцкі і кандуктар тав. Пашкоўскі. Дэлегаты робяць справаздачы на рабочых сходах аб выніках злёта.

Улічваючы доўгатэрміновую безаварыйную работу т. Грушэцкага на транспарце, кіраўніцтва паравознага дэпо адпусціла 4.000 рублёў на пабудову яму дома. Будаўніцтва дома распачата.

30 ТЫСЯЧ РУБЛЁЎ У ФОНД ДЗЯРЖАЎНАЙ ЭКАНОМІІ

Слуцкая МТС выканала план трактарных работ на 111,8 проц. Сабекошт зніжан на 12 проц., зэканомлена больш 15 тон гаручага. МТС вярнула ў фонд дзяржаўнай эканоміі 30 тысяч рублёў з датацыі па фонду асваення. Такіх вынікаў МТС дабілася дзякуючы рацыянальнаму скарыстанню трактарнага парку і правільнай расстаноўцы людзей на вытворчасці.

Наркамзем БССР вызначыў 2.000 руб. на прэміраванне лепшых ударнікаў МТС. (БЕЛТА).

—○—

ЮБІЛЕЙ III БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА ТЭАТРА

Народны камісарыят асветы БССР распрацаваў план святкавання 15-гадовага юбілея III Беларускага дзяржаўнага тэатра. Юбілей будзе праводзіцца з 20 па 26 снежня. У юбілейныя дні тэатр пакажа ў будынку 1 Беларускага дзяржаўнага тэатра ў Менску пастаноўкі «Сяржант Дроб» Самуйлёнка, «Гісторыя пяці хвастоў» Левіна, «Часаўшчык і курыца» Качаргі і «Рыкашэт» Галубка. Выдаецца зборнік «15 год тэатра» і арганізуецца выстаўка на тэму «Творчы шлях за 15 год». З 15 па 20 снежня калектыў артыстаў наладзіць культурныя вылазкі на фабрыкі і заводы, у калгасы, чырвонаармейскія часці з дакладамі аб рабоце тэатра і паказамі са сваіх пастановак.

М Е Н С К

✱ **Кніжная выстаўка.** У Дзяржаўнай бібліятэцы і бібліяграфічным інстытуце БССР імя В. І. Леніна (пакой № 15) адкрыта кніжная выстаўка, прысвечаная XVIII гадавіне Кастрычніка. Выстаўка працуе штодзенна з 12 да 18 гадзін.

✱ **Новыя магазіны.** На Ленінскай вуліцы Белкерампрамсаюз адкрыў магазін па продажу керамічных вырабаў барысаўскіх арцеляў. Менхарчгандаль прыступіў да абсталявання прадуктовага магазіна ў трэцім Доме советаў. 15 лістапада адкрываецца фруктовы магазін на Комунальнай вуліцы, фруктова-гароднінны на Савецкай вуліцы каля кіно «Інтэрнацыянал».

✱ **Навуковыя даклады.** У лістападзе работнікі Беларускай акадэміі навук прачытаюць шэсць дакладаў для шырокіх колаў працоўных Менска і навуковых работнікаў. Акадэмік Нікольскі прачытае даклад на тэму «Фальклор, як адлюстраванне класавай барацьбы», акад. Замоцін — «Леў Талстой у святле ленінскай ацэнкі», праф. Шпенцэр — «Прапойскі энергахімкамбінат».

✱ **Зубаўрачэбная дапамога ноччу.** Пры станцыі хуткай дапамогі ў Менску гэтымі днямі арганізуецца зубалячэбны прафілакторый для аказвання дапамогі ў начны час. Прафілакторый будзе працаваць з 10 гадзін вечара да 8 гадзін раніцы.

✱ **Паказальны магазін санітарыі і гігіены.** Белаптэкакіраўніцтва адкрыла пасля рамонту па Савецкай 71 паказальны магазін санітарыі і гігіены.

✱ **Брук, тратуары, асвятленне.** Комсамольская вуліца ад рогу з Савецкай да вуліцы Кірава ўкладваецца клінкерам. Вуліцы Грушаўскага пасёлка зараз ярка асветлены 16 электрычнымі ліхтарамі. Асветлены таксама рабочы пасёлак «Комінтэрн».

✱ **Прэміраванне дзяржаўнага універмага.** Па загаду Наркамунутгандля СССР, менскі дзяржаўны універмаг прэміраваны легкавой аўтамашынай за перавыкананне плана тавараабароту ў трэцім квартале. Дырэктар універмага т. Дубярштэйн прэміраваны паўтарамесячным акладам, камерцыйны дырэктар Файнберг — месячным. Універмагу адпушчана пяць тысяч рублёў на прэміраванне работнікаў прылаўка, сем тысяч рублёў на правядзенне масавых мерапрыемстваў і чатыры тысячы рублёў для рамонту кватэр лепшым ударнікам універмага.

ЗДАРЭННІ

✱ **Пажар на грузавіку.** 4 лістапада на Ракаўскай вуліцы праязджала грузавая аўтамашына аршанскага млына № 1, якая прывезла ў Менск свіней. Раптам на кузаве машыны ўзнік пажар. Агонь удалося хутка патушыць. Страт няма. Як высветлілася, шофер Ціткоў паставіў у кузаў бочку з бензінам. Бочка была няспраўная і бензін выцек. Калі шофер заводзіў матор, бензін загарэўся. Ціткоў прыцягваецца да судовай адказнасці.

✱ **Хуліганы.** Рэдактар шматтыражкі менскай першай электрастанцыі П. Саннікаў, праходзячы па вуліцы з Н. Кахаюўскім, абодва ў нецвярозым становішчы, нанеслі пабоі гр. Гольдману. Саннікаў арыштаваны, Кахаюўскі ўцёк. Да росшуку яго прыняты меры.

Адказны рэдактар Н. СТЭРНІН.

АСЕННЯЯ ПАСАДКА ЛЕСУ

Па ўсіх раёнах БССР у лясах мясцовага значэння пачалася асенняя пасадка лесу, галоўным чынам сасны. Пасаджана ўжо 2.500 гектараў новага лесу на пясках і бросавых пашнях. Намячаецца пасадка яшчэ 1.100 гектараў.

НОВЫЯ РЫБНЫЯ ТАВАРЫ

За апошнія дні беларуская кантора «Рыбзбыт» атрымала два вагоны рыбкансерваў, два вагоны капчонай рыбы, 4 вагоны розных селядцоў і пар тыю капчонасцей. Чакаецца атрыманне яшчэ двух вагонаў кансерваў, аднаго вагона свежай марынаванай рыбы і некалькі тысяч банак кансерваў у масле.

200.000 ПАР САНДАЛЯЎ

На менскай абутковай фабрыцы імя Тэльмана ўстанаўляюцца новыя машыны для механізацыі вытворчасці. Фабрыка пераключаецца на выпуск выключна летняга абутку. У 1936 годзе будзе выпушчана 200.000 пар сандаляў.

Памяшканне БДТ-1 | Бел. дзярж. тэатр ОПЕРЫ І БАЛЕТА
11 лістапада БАЛЕТ

Гукавы кінотэатр „ПРОЛЕТАРЫЙ"
З 11 лістапада ў фае штодзенна
выступае

Ноччу з 14 на 15 ліста пада ў 24 гадзіны
БЕЛКААПСАЮЗ
арганізуе

ДЗЯРЖАЎНАЯ ЎНУТРАНАЯ ВЫІГРЫШНАЯ 3-я ПАЗЫКА ІНДУСТРЫЯЛІЗАЦЫІ

Справачная табліца 1-га тыража пагашэння.

20 кастрычніка 1935 г. у гор. Чэлябінску праведзен 1-ы тыраж пагашэння процантна-выйгрышнага і беспроцантна-выйгрышнага выпускаў дзяржаўнай унутранай выйгрышнай 3-й пазыкі індустры-

мясцовага значэння пачалася асенняя пасадка лесу, галоўным чынам сасны. Пасаджана ўжо 2.500 гектараў новага лесу на пясках і бросавых пашнях. Намячаецца пасадка яшчэ 1.100 гектараў.

ра «Рыбзбыт» атрымала два вагоны кансерваў, два вагоны капчонай рыбы, 4 вагоны розных селядцоў і партыю капчонасцей. Чакаецца атрыманне яшчэ двух вагонаў кансерваў, аднаго вагона свежай марынаванай рыбы і некалькі тысяч банак кансерваў у масле.

цы імя Тэльмана устаноўлены новыя машыны для механізацыі вытворчасці. Фабрыка пераключаецца на выпуск выключна летняга абутку. У 1936 годзе будзе выпушчана 200.000 пар сандаляў.

тар тав. Пашкоўскі. Дэлегаты робяць справаздачы на рабочых сходах аб выніках злёта.

Улічваючы доўгатэрміновую безаварыйную работу т. Грушэцкага на транспарце, кіраўніцтва паравознага дэпо адпусціла 4.000 рублёў на пабудову яму дома. Будаўніцтва дома распачата.

«Творчы шлях за 15 год» ... 20 снежня калектыў артыстаў наладзіць культурныя вылазкі на фабрыкі і заводы, у калгасы, чырвонаармейскія часці з дакладамі аб рабоце тэатра і паказамі са сваіх пастановак.

шыны ўзнік пажар. ... Страт няма. Як хутка патушыць. ... выясвілася, шофер Ціткоў паставіў у кузаў бочку з бензінам. Бочка была няспраўная і бензін выцек. Калі шофер завёў матор, бензін загарэўся. Ціткоў прыцягваецца да судовай адказнасці.

гр. Гольдману. Саннікаў арыштаваны. Кахноўскі ўцёк. Да росшуку яго прыняты меры.

Адказны рэдактар Н. СТЭРНІН.

Памяшканне БДТ-1	Бел. дзярж. тэатр ОПЕРЫ і БАЛЕТА

11 лістапада — БАЛЕТ

КАПЕЛІЯ

Пачатак у 8 гадз. вечара.

Білеты прадаюцца ў касе тэатра і ў рабочай касе.

Абанементы са штампам «1 лістапада» сапраўдны на 11 лістапада.

ГУКАВЫ КІНОТЭАТР «Чырвоная зорка»	Сёння НОВАЯ ПРАГРАМА
ГУКАВЫ КІНОТЭАТР «Пролетарый»	Гукавы мастацкі фільм ВАРОЖЫЯ СЦЕЖКІ
ГУКАВЫ КІНОТЭАТР «Інтэрнацыянал»	Гукавы мастацкі фільм ГІБЕЛЬ ЭСКАДРЫ (Апошні порт)
КІНО СПАРТАК	Выдатны мастацкі фільм ЛЯСНАЯ БЫЛЬ

Выдавецтву «Звязда»

ПАТРЭБНЫ

чорнарабочы і прыбіральшчыца

Звярнацца: Совецкая, 63, другі паверх, да заг. гаспадаркі.

Гукавы кінотэатр

„ПРОЛЕТАРЫЙ"

З 11 лістапада ў фае штодзенна

выступае

КАНЦЭРТНЫ ДЖАЗ

пад кіраўніцтвам М. ШТЭЙМАНА,

пры ўдзеле саліста-пяўца М. ПАТАШНІКА.

11 і 12 лістапада апошнія 2 дні гукавы фільм

ВАРОЖЫЯ СЦЕЖКІ

Пачатак сеансаў: 6, 7-45 9-20 і 11 гадз.

„БЕЛШВЭЙСНАБЗБЫТ"

Паказальнікі выканання плана рэалізацыі швэйных вырабаў па БССР і вывазу швэйных вырабаў за межамі БССР у III квартале 1935 г.

	План	Выканана	Процант выканання
Рэалізацыя ў БССР	5013,5	5607,8	111,8
Вывезена ў краі і вобласці Сібіры, прымацаваныя да «Белшвэйснабзбыта»	11996,0	12990,3	108,3
У тым ліку вывезена па дадатковаму заданню Наркомунутгандля	15189,0	14620,5	96,3
УСЯГО:	32198,5	33228,6	103,2

У IV кв. г. г. «Белшвэйснабзбыт» павінен рэалізаваць у БССР швэйных вырабаў на суму	5800000
Рэалізацыя ў Сібіры	21200000
Па дадатковаму заданню Наркомунутгандля	6800000
УСЯГО:	33800000

Кіраўнік Белшвэйснабзбыта ШМУКЛЕР.

БЕЛАПТЭКАКІРАЎНІЦТВА

З 5 лістапада АДКРЫЛА ПА СОВЕЦКАЙ, 71 ПАКАЗАЛЬНЫ МАГАЗІН САНІТАРЫІ І ГІГІЕНЫ, ЛАБАРАТОРНАГА АБСТАЛЯВАННЯ І РЭАКТЫВАЎ.

У магазіне ёсць вялікі выбар розных парфумерных, касметычных, гаспадарчых, рэактыўных і лабараторных тавараў.

МАГАЗІН АДКРЫТ з 9 гадзін раніцы да 11 г. вечара.

БЕЛАПТЭКАКІРАЎНІЦТВА.

Ноччу з 14 на 15 лістапада ў 24 гадзіны

БЕЛКААПСАЮЗ

арганізуе

РАДЫЁПЕРАКЛІЧКУ

К вызначанаму часу выклікаюцца да мікрафона раённых радыёвузлоў у кожным раёне—старшыня райспажыўсаюза, дырэктар райзагатканторы, дырэктары сельмагаў, раймагаў, харчмагаў, культмагаў, два старшыні сельпо.

Таварышы работнікі сельпо, райсаюзаў, міжрайбаз, арганізуйце калектыўнае слуханне пераклічкі і прымайце непасрэдны ўдзел, падрыхтаваўшы адпаведныя інфармацыі.

ПРЭЗІДЫУМ БЕЛКААПСАЮЗА.

Менская абутковая фабрыка імя КАГАНОВІЧА

Фабрыка вырабляе мужчынскі мальчуковы і дзіцячы абутак

Паказальнікі выпуску гатовай прадукцыі

НАЗВА ПРАДУКЦЫІ	ФАКТЫЧНЫ ВЫПУСК 1934 г. — 10 мес.	1935 г. — 10 мес.	Проц.
Мужчынскі абутак на гумовай падэшве	485032	323517	
Мужчынскі абутак на маналітнай падэшве. .	13880	266269	
Мальчуковы абутак . . .	415281	256724	
Дзіцячы абутак	51132	250813	
Парусінавыя поўбацінкі мужчынскія	—	77373	
Парусінавыя поўбацінкі клееныя	—	7759	
Парусінавыя поўбацінкі недамеркаў	—	21181	
	965325	1203636	124,7

Колькасць першасортнага абутку ў 1934 г. — 76,04 проц.
Колькасць першасортнага абутку ў 1935 г — 83,91 проц.

ВЫПУСК ПРАДУКЦЫІ ПА ГАДАХ

1926 г. — 63034 пар
1930 г. — 929575 пар
1934 г. — 1174400 пар
1935 г. (план)—1382000 пар

ДЫРЭКЦЫЯ.

Згодна загаду начальніка «Центровоенторга» (г. Масква) ад 31 кастрычніка 1935 г. за № 45,

ВАЕННА-ГАНДЛЁВАЕ КІРАЎНІЦТВА БВА (ВТУ БВО)

ЛІКВІДУЕЦЦА

Прэтэнзіі ад усіх арганізацый і асоб прымаюцца **да 20 лістапада г. г.** Пасля гэтага тэрміну ніякія прэтэнзіі прымацца **не будуць.**

Для абслугоўвання часцей БВА арганізуюцца дзве канторы:

1. **БЕЛАРУСКАЯ ВАЕННА-ГАНДЛЁВАЯ КАНТОРА («БЕЛВАЕНГАНДАЛЬ») — г. Менск,** для абслугоўвання часцей размешчаных на тэрыторыі **БССР.**

2. **ЗАХОДНЯЯ АБЛАСНАЯ ВАЕННА-ГАНДЛЁВАЯ КАНТОРА («ЗАПОБЛВАЕНТОРГ») — г. Смаленск,** для абслугоўвання часцей, размешчаных на тэрыторыі **Заходняй вобласці.**

Ваенна-гандлёвыя канторы ў гарнізонах Беларусі і Заходняй вобласці рэарганізуюцца ў аддзяленні Белваенгандля і Запоблваенгандля.

Ваенна-гандлёвыя канторы ў Калініне, Ржэве і Вялікіх Луках пераходзяць у падпарадкаванне Ваенгандлю МВА (г. Масква).

ЛІКВІДКОМ.

ДЗЯРЖАЎНАЯ ЎНУТРАНАЯ ВЫІГРЫШНАЯ 3-я ПАЗЫКА ІНДУСТРЫЯЛІЗАЦЫІ

Справачная табліца 1-га тыража пагашэння.

20 кастрычніка 1935 г. у гор. Чэлябінску праведзен 1-ы тыраж пагашэння процантна-выйгрышнага і бяспроцантна-выйгрышнага выпускаў дзяржаўнай унутранай выйгрышнай 3-й пазыкі індустрыялізацыі.

Згодна ўмоў пазыкі, у кожным разрадзе абодвух выпускаў пазыкі было пагашана па 13.000 серый.

У тыраж пагашэння вышлі ўсе аблігацыі наступных серый ва ўсіх разрадах процантна-выйгрышнага (6 разрадах) і бяспроцантна-выйгрышнага (13 разрадах) выпускаў пазыкі.

НУМАРЫ СЕРЫЙ

З № 14000 па № 14999 укл.
З № 15000 па № 15999 укл.
З № 20000 па № 20999 укл.
З № 27000 па № 27999 укл.
З № 30000 па № 30999 укл.
З № 38000 па № 38999 укл.
З № 39000 па № 39999 укл.
З № 63000 па № 63999 укл.
З № 66000 па № 66999 укл.
З № 67000 па № 67999 укл.
З № 90000 па № 90999 укл.
З № 91000 па № 91999 укл.
З № 99000 па № 99999 укл.

Выплата нарыцацельнага кошту па аблігацыях, вышаўшых у тыраж пагашэння ў першым тыражы, праводзіцца апчадкасамі з 1 снежня 1935 г.

Тыражныя аблігацыі процантна-выйгрышнага выпуску павінны мець пры сабе купон № 7 тэрмінам 1 снежня 1936 г. і ўсе наступныя купоны. Кошт нехапаючых купонаў утрымліваецца з тыражнага кошту аблігацый. Тыражныя аблігацыі могуць быць прад'яўлены для аплаты па іх нарыцацельнаму кошту на працягу 10 год, г. зн. да 1 снежня 1945 г.

ДА ВЕДАМА ВУЧНЯЎ ШКОЛ, СТУДЭНТАЎ РАБФАКАЎ І ВНУ.

ПАСТУПІЛІ НА БАЗУ ДВБ І РАССЫЛАЮЦЦА ПА КНІГАРНЯХ ДВБ, БАКТ'а І СЕЛЬПО, якія гандлююць падручнікамі,

НАСТУПНЫЯ ПАДРУЧНІКІ (на рускай мове):

Для ВНУ:

Інж. КАЛЕЦКІ—«Чарчэнне з элементамі начартальнай геаметрыі».

МАК-ДУГОЛ—«Экалогія раслін». Пераклад з англійскай мовы пад рэдакцыяй праф. Алёхіна.

Праф. ЖЭГАЛКІН—«Дыферэнцыяльнае вылічэнне».

ДЛЯ СЯРЭДНІХ ШКОЛ:

ФАЛЕЕЎ—«Курс фізікі», частка 1. Падручнік для 8 класа.

ДУБАВІКОЎ—«Сучасная літаратура». Падручнік для 10 класа беларускіх і нацменшкол.

СЕКТАР КНІГАГАНДЛЯ ДВБ.

Белкантора акцыянернага т-ва «КРЭДЫТБЮРО»

ШУКАЕ

жонку і дзяцей памёршага ў Амерыцы **Нікіты КОЛТОНІЧ, які пакінуў вялікую спадчыну.**

Паводле вестак, жонка і дзеці жылі ў Брэст-Літоўску, адкуль выехалі ў СССР.

Таксама **ШУКАЮЦЦА** наследнікі **Сцефана ШЭШЫКА,** які памёр 18 верасня г. г. у Амерыцы і **пакінуў вялікую спадчыну.**

Стэфан Шэшык быў выхадцам з вёскі Качас, Ковельскага павета.

Адрас Белканторы акц. т-ва «КРЭДЫТБЮРО»—г. Менск, рог Совецкай і Ленінскай (памяшканне Дзяржбанка).

БЕЛКАНТОРА АКЦ. Т-ВА «КРЭДЫТБЮРО».

ТЭЛЕФОНЫ РЭДАКЦЫІ:

Габінет рэдактара — 21-352.
Габінет нам. рэдактара—25-188.
Сакратарыят — 20-830
Прамысловы аддзел — 21-356
Аддзел мясцовай інфармацыі — 25-189.
Партыйны аддзел — 21-353.
Сельскагаспадарчы аддзел — 21-846.
Аддзел пісем — 21-399.
Загадчык выдавецтва — 21-845.
Бухгалтэрыя — 21-885.
Аддзел аб'яў — 21-360.

АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАВЕЦТВА: МЕНСК, Совецкая, 63.

Тыраж 97.575 экз.

Друкарня газеты «Звязда» Менск, Совецкая, 63.

Уп. Галоўлітбела № К—4485.